

DOM

afsagt den 18. maj 2018 af Vestre Landsrets 15. afdeling (dommerne Peter Buhl, Erik P. Bentzen og Kristina Skovbo Hauerslev (kst.)) i 1. instanssag

V.L. B-0596-17

X

(advokat Helle Holm Thomsen, Aarhus)

mod

Udlændingenævnet

(advokat Paw Fruerlund, København)

og

V.L. B-0597-17

A B og C

(alle ved advokat Dorthe Kynde Nielsen, København)

mod

Udlændingenævnet

(advokat Paw Fruerlund, København)

V.L. B-0596-17 er anlagt den 23. september 2016 ved Retten i Aarhus, og V.L. B-0597-17 er anlagt den 19. maj 2016 ved Retten i Aarhus.

Ved kendelser af 21. april 2017 har Retten i Aarhus henvist sagerne til behandling ved Vestre Landsret i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1.

Sagerne, der er behandlet i forbindelse med hinanden, angår spørgsmålet om, hvorvidt Udlændingenævnets afslag på familiesammenføring med fire herboende flygtninge, der har opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, er i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og FN's Konvention af 20. november 1989 om Børns Rettigheder.

Sagsøgeren i V.L. B-0596-17, X, har nedlagt påstand om, at Udlændingenævnets afgørelser af 25. november 2015 og 17. februar 2016 ophæves og hjemvises til fornyet behandling.

X har endvidere nedlagt påstand om, at Udlændingenævnet skal betale en godtgørelse på 35.000 kr.

Sagsøgerne i V.L. B-0597-17, A, B og C, har nedlagt påstand om, at Udlændingenævnet skal anerkende, at afgørelserne af 20. januar 2017 over for A og B og afgørelsen af 2. marts 2017 over for C er ugyldige, subsidiært hjemvisning af sagerne.

A, B og C har endvidere nedlagt påstand om, at Udlændingenævnet til hver af dem skal betale en godtgørelse på 35.000 kr.

Sagsøgte, Udlændingenævnet, har i forhold til alle sagsøgerne nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært hjemvisning af sagerne til Udlændingenævnet.

Over for påstandene om godtgørelse har Udlændingenævnet nedlagt påstand om frifindelse.

A, B og C har fri proces.

Sagsfremstilling

X, der er statsløs palæstinenser fra Syrien, indrejste den 24. november 2014 i Danmark.

Den 10. april 2015 blev X meddelt opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus begrundet i de generelle forhold i Syrien). Af begrundelsen for opholdstilladelsen fremgår bl.a.:

”Opholdstilladelse

Udlændingestyrelsen har besluttet at give dig opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus).

...

Retsregler

Vi har ved behandlingen af din ansøgning om asyl vurderet, om du er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus).

Vi har vurderet, om du er i risiko for forfølgelse på grund af din race, religion, nationalitet, dit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller dine politiske anskuelser og befinder dig udenfor det land, i hvilket du har statsborgerret.

Vi har også vurderet, om du ved en tilbagevenden til dit hjemland er i risiko for dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig behandling eller straf, og om du er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus) eller udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus).

Faktiske oplysninger

Vi har lagt til grund, at du er etnisk araber og statsløs palæstinenser fra Syrien.

Bevisvurdering

Du har som asylmotiv henvist til urolighederne i forbindelse med krigen i Syrien.

Du har til støtte herfor oplyst, at myndighedernes soldater og oprørerne kæmpede mod hinanden i det kvarter i Set Zeynab, som du og din familie boede i. Du har yderligere fortalt, at lederen for oprørsgruppen gav dig og din familie 24 timer til at forsvinde fra hjemmet, hvis ikke I ville slås ihjel.

Endelig har du oplyst, at du frygter at blive genindkaldt til militæret.

Vi vurderer, at du ikke er i risiko for forfølgelse på grund af din race, religion, nationalitet, dit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller dine politiske anskuelser.

Vi har ved afgørelsen lagt vægt på de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder Udlændingestyrelsens rapport fra februar 2015: *Syria, Military Service, Mandatory Self-Defence Duty and Recruitment to the YPG*.

Det fremgår af oplysningerne, at alle syriske mænd i alderen op til 42 år, som har aftjent deres værnepligt, kan blive genindkaldt til militæret i tilfælde af krig eller undtagelsestilstand.

Vi har videre lagt vægt på, at du ikke er fremkommet med yderligere oplysninger, der kan begrunde, at du skulle være særligt attraktiv for myndighederne at genindkalde på trods af din alder.

På baggrund af ovenstående, sammenholdt med din alder, vurderer vi, at det ikke er sandsynligt, at du vil blive genindkaldt til militæret i Syrien.

Derfor kan du ikke gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

Vi vurderer derimod, at du ved en tilbagevenden til dit hjemland vil være i risiko for at blive udsat for dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig behandling eller straf.

Vi har herved lagt vægt på, at personer der kommer fra områder i Syrien, hvor der foregår væbnede kampe, områder hvor der sker angreb mod civile, eller hvor der for nyligt har fundet sådanne handlinger sted, ved en tilbagevenden til hjemlandet aktuelt må anses for at være i reel risiko for at blive udsat for overgreb omfattet af den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Vi finder dog ikke på baggrund af ovenstående asylmotiv, at risikoen er begrundet i individuelle omstændigheder, hvorfor du ikke kan gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Vi finder derimod, at risikoen har baggrund i en særlig alvorlig situation i dit hjemland, som er opstået som følge af, at der er en væbnet konflikt i Syrien. Derfor gives du opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3.”

X påklagede Udlændingestyrelsens afgørelse til Flygtningenævnet. Af

Flygtningenævnets afgørelse af 27. august 2015, der stadfæstede Udlændingestyrelsens afgørelse om, at X ikke er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller § 7, stk. 2, fremgår bl.a.:

”Flygtningenævnets begrundelse og resultat

...

Flygtningenævnet lægger i overensstemmelse med det af Udlændingestyrelsen anførte til grund, at klageren opfylder betingelserne for opholdstilladelse i udlændingelovens § 7, stk. 3. Derimod finder nævnet det ikke sandsynliggjort, at klageren ved en tilbagevenden til Syrien på grund af sine individuelle forhold vil være i risiko for myndighedsforfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 eller stk. 2. Det bemærkes i den forbindelse, at klageren i OM-samtalen samt i sin personlige klage stort set udelukkende har påberåbt sig de generelle forhold i Syrien som sit asylmotiv. De først efterfølgende fremkomne oplysninger om offentlig ansættelse, mulig deltagelse i demonstrationer samt oplysninger om, at han efter sin udrejse skulle være eftersøgt af myndighederne hos sin søster, findes ikke at kunne medføre nogen ændring heri.

Den statsløse palæstinenser fra Syrien X opfylder således ikke betingelser for at blive meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1 eller § 7, stk. 2, hvorfor Flygtningenævnet stadfæster Udlændingestyrelsen afgørelse.”

Den 23. juli 2015 ansøgte X på vegne af sin ægtefælle, ..., og deres fællesbørn, ... og ...h, om familie- sammenføring i Danmark. Den 9. oktober 2015 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om afslag på deres ansøgninger om familiesammenføring. Af afgørelsen vedrørende ...h fremgår bl.a.:

”Afslag på ansøgning om familiesammenføring

Den 23. juli 2015 indgav X på dine vegne ansøgning om familiesammenføring i Danmark med henvisning til, at han er din far.

Afgørelse

Udlændingestyrelsen kan ikke give dig opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, kan der gives opholdstilladelse i Danmark, hvis den i Danmark fastboende person har opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og denne opholdstilladelse er blevet forlænget.

Du kan ikke gives opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, da X den 10. april 2015 fik opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og denne endnu ikke er blevet forlænget.

Vi gør opmærksom på, at vi med denne afgørelse ikke har taget stilling til, om de andre betingelser er opfyldt.

Vi har endvidere vurderet ansøgningen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Efter denne bestemmelse kan der gives opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Efter vores opfattelse er der ikke oplyst om sådanne ganske særlige grunde. Du kan derfor heller ikke få opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Oplysninger i sagen

...

Det fremgår af ansøgningen, at du er statsløs palæstinenser, født den 28. oktober 2001 i Damaskus, Syrien, at du siden fødslen har boet sammen med dine forældre, at du aktuelt bor i Libanon sammen med din mor og din voksne bror,

Der er herudover oplyst i ansøgningen, at du ikke lider af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap, og at din far efter indrejsen i Danmark har ydet dig økonomisk hjælp.

Derfor får du afslag (begrundelse)

...

Vi har ved afgørelsen lagt til grund:

- at du ikke har et alvorligt handicap eller lider af alvorlig sygdom,
- at din far efter hans indrejse i Danmark har ydet dig økonomisk støtte.

Vi har endvidere lagt vægt på, at du i Libanon bor sammen med din mor, og at din voksne bror også bor i Libanon, hvorfor du fortsat vil have omsorgspersoner samt et familienetværk omkring dig.

Vi har foretaget en konkret vurdering af disse omstændigheder i forhold til Danmarks forpligtelser efter EMRK artikel 8. Vi har ved denne vurdering ikke fundet, at hensynet til familiens enhed vejer tungere end normalt. Vi har lagt vægt på, at denne afgørelse ikke permanent afskærer din adgang til familiesammenføring på grund af Xs særlige midlertidige opholdsretlige status.

Vi har således vurderet, at der ikke er tale om en sådan ganske særlig situation, hvor hensynet til familiens enhed gør, at Danmark i henhold til EMRK artikel 8 er forpligtet til at give dig opholdstilladelse, inden din far har fået forlænget sin midlertidige opholdstilladelse i Danmark.”

X klagede herefter over Udlændingestyrelsens afgørelser til Ud- lændingenævnet, som ved afgørelse af 25. november 2015 stadfæstede Udlændingestyrelsens afgørelser. Af Udlændingenævnets afgørelse fremgår bl.a.:

“Udlændingenævnet har nu behandlet Deres klage modtaget i Udlændingenævnet den 30. oktober 2015 over Udlændingestyrelsens afgørelser af 9. ok-

tober 2015 vedrørende Deres ægtefælle, ..., Deres søn, ..., og Deres datter, ...h.

Ved behandlingen af klagen har Udlændingenævnet gennemgået sagernes akter samt vurderet det, som De har oplyst ved klage modtaget den 30. oktober 2015.

Udlændingenævnet finder ikke grundlag for at ændre Udlændingestyrelsens afgørelser. Deres ægtefælle og datter kan derfor ikke gives opholdstilladelse i Danmark, da De den 10. april 2015 fik opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, og denne endnu ikke er forlænget, og idet der ikke foreligger ganske særlige grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Endvidere kan Deres søn, som er myndig, således heller ikke meddeles opholdstilladelse i Danmark, da der ikke foreligger ganske særlige grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Nedenfor kan De læse nærmere om begrundelsen for denne afgørelse.

...

Faktiske omstændigheder af betydning for sagens afgørelse

De er født den 15. maj 1966 og er statsløs palæstinenser.

Deres ægtefælle, Huda Khalf, er født den 1. januar 1971 og er statsløs palæstinenser.

Deres søn, ..., er født den 17. januar 1997 og er statsløs palæstinenser.

Deres datter, ..., er født den 28. oktober 2001 og er statsløs palæstinenser.

Det fremgår af UdlændingeInformationsPortalen, at De den 24. november 2014 indrejste i Danmark, og at De den 10. april 2015 blev meddelt opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, med henblik på midlertidigt ophold, og at denne opholdstilladelse er gyldig frem til den 10. april 2016.

Det fremgår af Deres asylsag blandt andet, at hverken De eller Deres familie lider af alvorlig sygdom eller handicap, at ingen i Deres husstand har særlige behov, såsom sygdom, svagelighed eller handicaps, at De forsørgede Deres ægtefælle i Syrien, og at De og Deres familie levede af hjælp fra UNWRA, mens De og Deres ægtefælle opholdt sig i Libanon.

Den 23. april 2015 påklagede De Udlændingestyrelsens afgørelse af 10. april 2015 til Flygtningenævnet, idet De ikke havde fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1 eller stk. 2.

Den 23. juli 2015 ansøgte Deres ægtefælle, datter og søn om at blive familiesammenført med Dem.

Det fremgår af Deres ægtefælles ansøgning blandt andet, at hun opholder sig i Libanon, at hun ikke lider af alvorlig sygdom eller handicap, at De har passet hende inden Deres udrejse, og at De har ydet hende økonomisk støtte på 1.000 kr. to gange.

Det fremgår af Deres datters ansøgning blandt andet, at hun har boet sammen med Dem og Deres ægtefælle siden sin fødsel, at De har ydet økonomisk støtte til Deres datter, siden Deres indrejse i Danmark, og at hun ikke lider af alvorlig sygdom eller handicap.

Det fremgår af Deres søns ansøgning blandt andet, at han har boet sammen med Dem og Deres ægtefælle siden sin fødsel, at De har ydet økonomisk støtte til Deres søn, siden Deres indrejse i Danmark, og at han ikke lider af alvorlig sygdom eller handicap.

Den 27. august 2015 stadfæstede Flygtningenævnet Udlændingestyrelsens afgørelse af 10. april 2015. Det fremgår af Flygtningenævnets sagsoplysninger, at Deres ægtefælle har en disc sygdom nederst i taljen og en kirtel sygdom.

Den 9. oktober 2015 meddelte Udlændingestyrelsen Deres ægtefælle og Deres søn og datter afslag på opholdstilladelser i Danmark.

Ved brev modtaget i Udlændingenævnet den 30. oktober 2015 påklagede De Udlændingestyrelsens afgørelser af 9. oktober 2015. Til støtte for klagen anførte De blandt andet, at Deres familie som flygtninge i Libanon ikke har mulighed for at søge arbejde, og at der er nye krav for opholdstilladelse i Libanon, som kan betyde, at Deres familie på sigt vil komme til at opholde sig på ulovligt grundlag uden mulighed for selvforsørgelse og med risiko for overgreb og udvisning tilbage til Syrien. De anførte endvidere blandt andet, at Deres søn er i risiko for at blive tvangsindkaldt til den syriske hær, at Deres familie er i risiko for overgreb på liv og legeme, ligesom De henviser til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Vurdering

Indledningsvis bemærkes, at et eventuelt grundlag for at tillade familiesammenføring for Deres ægtefælle og datter som udgangspunkt skal findes i udlændingeloven § 9, stk. 1, nr. 1 (for så vidt angår Deres ægtefælle), og i § 9, stk. 1, nr. 2 (for så vidt angår Deres datter).

Den 10. april 2015 meddelte Udlændingestyrelsen Dem opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, med henblik på midlertidig opholdstilladelse, hvilket Flygtningenævnet stadfæstede den 27. august 2015. Denne opholdstilladelse er endnu ikke forlænget.

Deres ægtefælle er derfor ikke omfattet af den persongruppe, der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1.

Af samme grund er Deres datter ikke omfattet af den persongruppe, der kan meddeles opholdstilladelse udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, uanset at hun

er under 15 år.

Vedrørende udlændingelovens § 9 c, stk. 1

Udlændingenævnet finder endvidere, at der ikke foreligger ganske særlige grunde til at meddele Deres ægtefælle samt Deres søn og datter opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at De er meddelt opholdstilladelse i Danmark med henblik på midlertidigt ophold, jf. udlændingelovens § 7, stk. 3.

Udlændingenævnet har endvidere lagt vægt på, at De i forbindelse med Deres asylsag har oplyst, at ingen i Deres husstand havde særlige behov, såsom sygdom, svagelighed eller handicaps, hvilket tillige fremgår af Deres families egne oplysninger til sagen.

Det forhold, at Deres ægtefælle i ansøgningskemaet har oplyst, at De har ydet Deres ægtefælle og familie økonomisk støtte på 1.000 kr. to gange, og at De har passet Deres ægtefælle inden Deres udrejse, finder Udlændingenævnet ikke kan føre til en ændret vurdering, idet det samtidig er oplyst, at Deres ægtefælle ikke lider af alvorlig sygdom eller handicap.

Udlændingenævnet har endvidere lagt vægt på, at Deres søn på ansøgningstidspunktet var fyldt 18 år og dermed er myndig, hvorfor han derfor må formodes at kunne klare sig selv, samt at han som anført ikke lider af alvorlige sygdomme eller handicap.

Udlændingenævnet bemærker i øvrigt, at der efter de gældende danske regler for familiesammenføring kan meddeles opholdstilladelse til en kernefamilie, forstået som forældre og mindreårige børn, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, men at der som udgangspunkt ikke er adgang til familiesammenføring med myndige børn, hvor der ikke foreligger særlige pasnings- eller plejebehov, jf. lovbemærkningerne til udlændingelovens § 9 c.

Udlændingenævnet finder endvidere, at et afslag på opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i forhold til Deres ægtefælle, og Deres mindreårige datter på nuværende tidspunkt ej heller kan anses for at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, idet Deres ægtefælle og Deres datter ikke herved er afskåret fra muligheden for familiesammenføring med Dem på et senere tidspunkt. Udlændingenævnet henviser herved til, at De aktuelt selv kun har en etårig opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, jf. de ovenfor nævnte lovbemærkninger.

For så vidt De har anført, at Deres familie er i risiko for overgreb og udvisning tilbage til Syrien, at Deres søn er i risiko for at blive tvangsindkaldt til den syriske hær, herunder at blive udsat for overgreb på liv og legeme, finder Udlændingenævnet ikke kan føre til en ændret vurdering, idet der er tale om asylretlige forhold, der ikke kan begrunde meddelelse af opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelser af 9. oktober 2015 vedrørende Deres ægtefælle samt Deres søn og datter. ”

X anmodede herefter om genoptagelse af Udlændingenævnets afgørelse af 25. november 2015. Den 17. februar 2016 nægtede Udlændingenævnet at gen- optage sagen. Af begrundelsen fremgår bl.a.:

“Udlændingenævnet har nu behandlet Deres anmodning af 5. januar 2016 om genoptagelse af Udlændingenævnets afgørelse af 25. november 2015, hvorved Udlændingenævnet stadfæstede Udlændingestyrelsens afgørelser af 9. oktober 2015 vedrørende Deres ægtefælle, ..., Deres søn, ..., og Deres datter, ..., der ved disse afgørelser blev meddelt afslag på familiesammenføring under henvisning til Dem.

Ved behandlingen af anmodningen har Udlændingenævnet gennemgået sagens akter samt vurderet det, som De har anført i Deres e-mail s af 5. januar 2016.

Udlændingenævnet finder ikke grundlag for at genoptage sagen.

Nedenfor kan De læse nærmere om begrundelsen for denne afgørelse.

...

Faktiske omstændigheder af betydning for afgørelsen

Den 25. november 2015 stadfæstede Udlændingenævnet afgørelse truffet af Udlændingestyrelsen den 9. oktober 2015, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, jf. § 9 c, stk. 1, idet Deres ægtefælle ikke var omfattet af den persongruppe, der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1. Deres datter var endvidere ikke omfattet af den persongruppe, der kan meddeles opholdstilladelse udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, jf. § 9 c, stk. 1, uanset at hun er under 15 år. Der forelå samtidig ikke ganske særlige grunde til at meddele Deres ægtefælle samt Deres søn og datter opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingenævnet havde herved lagt vægt på, at De den 10. april 2015 blev meddelt opholdstilladelse i Danmark med henblik på midlertidigt ophold, jf. udlændingelovens § 7, stk. 3.

Ved afgørelsen lagde Udlændingenævnet blandt andet vægt på, at De i forbindelse med Deres asylsag havde oplyst, at ingen i Deres husstand havde særlige behov, såsom sygdom, svagelighed eller handicaps, og at Deres søn på ansøgningstidspunktet var fyldt 18 år og dermed var myndig, hvorfor han derfor måtte formodes at kunne klare sig selv, samt at han som anført ikke led af alvorlige sygdomme eller handicap.

Ved e-mail af 5. januar 2016 har De anmodet om genoptagelse af Udlæn-

dingenævnets afgørelse af 9. oktober 2015 vedrørende Deres ægtefælle og datter. Til støtte for anmodningen om genoptagelse anførte De blandt andet, at De søger om genoptagelse af Deres sag om familiesammenføring med Deres ægtefælle, og datters sag, idet De snart har haft opholdstilladelse i Danmark i et år. De har endvidere oplyst, at Deres søn er indrejst i Danmark.

Vurdering

De har ikke anført nye, væsentlige oplysninger, som kan føre til en ændret vurdering af sagen.

Det forhold, at De snart har haft opholdstilladelse i Danmark i et år, finder Udlændingenævnet ikke kan føre til, at sagen genoptages, idet de ikke herved har oplyst om sådanne omstændigheder, som forelå på tidspunktet for Udlændingenævnets afgørelse, og som kan føre til genoptagelse.

Udlændingenævnet kan således fortsat henholde sig til sin afgørelse af 25. november 2015.”

Ved brev af 17. februar 2016 blev X orienteret af Udlændingestyrelsen om de ”nye regler for familiesammenføring til personer med midlertidig beskyttelsesstatus”. I brevet hedder det bl.a.:

”Nye regler for familiesammenføring til personer med midlertidig beskyttelsesstatus

Du har indenfor det sidste år fået midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3.

Du blev i den forbindelse orienteret om, at du normalt først kan få adgang til at få familie til Danmark, hvis din opholdstilladelse forlænges efter det første år.

Den 26. januar 2016 vedtog Folketinget nye regler om familiesammenføring til udlændinge i Danmark med midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3.

De nye regler trådte i kraft den 5. februar 2016. De nye regler gælder for familiesammenføring til alle udlændinge med midlertidig beskyttelsesstatus – uanset hvornår opholdstilladelsen er givet, og uanset om der inden den 5. februar 2016 er indgivet ansøgning om familiesammenføring.

Hvad betyder de nye regler for dig?

De nye regler gælder også for dig. Det betyder, at indtil en midlertidig beskyttelsesstatus eventuelt forlænges efter 3 års ophold, er det normalt ikke muligt at få familie til Danmark. Det er kun muligt, hvis det følger af Danmarks internationale forpligtelser. ”

X var i perioden fra den 16. august 2016 til den 15. november 2016 tilknyttet Psykiatrien i Region Midtjylland, PRQ Klinik for PTSD og Transkulturel psykiatri. Af journalnotat dateret den 21. november 2016 fremgår bl.a.:

”X afsluttes i Klinik for PTSD og Transkulturel Psykiatri.

...

STATUS VED AFSLUTNING: Føler, at Sertralin hjælper lidt, men er klar over, at de forhold, der presser ham, arbejder imod en bedring: Er svært stresset af, at hans kone og datter fortsat – og på 5. år – bor i Libanon. Flygtninge får ingen penge at leve for i Libanon, og pt låner flere og flere penge af slægtninge, for at kunne betale kone og datters ophold. Hans kone er syg efter en blodprop, og hun presser ham ift at kunne blive familiesammenført til DK. Pt sender så mange penge, han kan undvære til Libanon, men efterhånden færre og færre.

Han kan kun søge opholdstilladelse i DK for 1 år ad gangen, føler at dette giver ham en meget usikker følelse af, at han kan blive smidt ud af landet når som helst.

Dertil helbredsmæssigt pres ifa type II diabetes og konstante fysiske smerter, og dårlig og mangelfuld søvn.

Oplyser, at når han bliver yderligere presset, kan have svært ved at styre sin vrede.

Hovedpinen er stadig konstant, men ikke så voldsom som før...”

Det fremgår af Udlændingestyrelsens afgørelse af 21. september 2016, at X har fået forlænget sin opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, til udløb den 21. september 2017.

Det er under hovedforhandlingen oplyst, at Xs opholdstilladelse er blevet yderligere forlænget.

A:

A, der er statsborger i Syrien, indrejste den 6. september 2015 i Danmark.

Den 26. januar 2016 blev A meddelt opholdstilladelse i Danmark i

medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus begrundet i de generelle forhold i hjemlandet Syrien). Af begrundelsen for opholdstilladelsen fremgår bl.a.:

”Opholdstilladelse

Udlændingestyrelsen har besluttet at give dig opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus).

...

Retsregler

Vi har ved behandlingen af din ansøgning om asyl vurderet, om du er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus).

Vi har vurderet, om du er i risiko for forfølgelse på grund af din race, religion, nationalitet, dit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller dine politiske anskuelser og befinder dig udenfor det land, i hvilket du har statsborgerskab.

Vi har også vurderet, om du ved en tilbagevenden til dit hjemland er i risiko for dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig behandling eller straf, og om du er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus) eller udlændingelovens 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus).

Faktiske oplysninger

Vi har lagt til grund, at du er statsborger i Syrien.

Vi har endvidere lagt til grund, at du er etnisk araber og muslim af trosretning.

Bevisvurdering

Du har som asylmotiv henvist til, at du ved en tilbagevenden til Syrien frygter de syriske myndigheder, da du er eftersøgt og anklaget for at have støttet oprørere.

Du har som asylmotiv videre henvist til, at du frygter kidnapning og at blive afpresset til at betale løsepenge af forskellige oprørsgrupper, herunder Den Frie Syriske Hær.

Til støtte for dit asylmotiv har du oplyst, at du i enten marts eller april 2012 blev kidnappet i tre dage af Den Frie Syriske Hær i bydelen Hiritan i Aleppo. Din svigerfamilie betalte løsepenge, hvorefter du blev frigivet.

I 2013 bad du en bekendt, ..., om at undersøge, om du på nogen måde var registreret af sikkerhedstjenesten. ... fortalte dig, at sikkerhedstjenesten havde registreret dig for at have ydet finansiell støtte til oprørerne. Denne oplysning bekræftede han i september 2014.

Vi vurderer, at du ikke er i risiko for forfølgelse på grund af din race, religion, nationalitet, dit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller dine politiske anskuelser.

Vi har herved lagt vægt på, at du ikke har sandsynliggjort, at du er i myndighedernes søgelys, og at du skulle være i et asylbegrundende modsætningsforhold til myndighederne.

Vi har i den forbindelse lagt vægt på, at du til gensamtale hos Udlændingestyrelsen den 2. december 2015 har oplyst, at du har fået udstedt syrisk nationalitetspas i slutningen af 2013, ligesom du også har fået udstedt syrisk kørekort i august 2013.

Vi finder det i den forbindelse påfaldende, at du har oplyst, at du ansøgte om pas efter ... oplyste dig, at du var registreret af sikkerhedstjenesten, henset til risikoen herved.

Hertil bemærkes det, at du har oplyst, at du ansøgte om pas efter ... oplyste dig, at du var registreret af sikkerhedstjenesten, hvilket forekommer bemærkelsesværdigt.

Vi har derudover lagt vægt på, at du til oplysnings- og motivsamtalen den 23. september 2015 har oplyst, at du fra efteråret 2012 og frem til din udrejse den 25. juli 2015 har haft ophold hos din svigerfamilie i Al Jadidah, som du har forklaret er et regimekontrolleret område, uden at du på noget tidspunkt er blevet opsøgt af myndighederne.

Vi finder det derudover påfaldende, at du, såfremt du var eftersøgt af sikkerhedstjenesten, fortsatte med at opholde dig i et regimekontrolleret område, ligesom vi også finder det påfaldende, at du først udrejste af Syrien den 25. juli 2015, hvis du var bekendt med myndighedernes registrering af dig siden 2013.

På baggrund af ovenstående vurderer vi, at vi ikke kan lægge til grund, at du er eftersøgt af de syriske myndigheder.

Det forhold, at din bror har været medlem af Det Muslimske Broderskab kan ikke føre til en ændret vurdering.

Vi har herved lagt vægt på, at du til samtalen den 23. september 2015 har oplyst, at du ikke har oplevet problemer med myndighederne i Syrien som følge heraf.

Det forhold, at du har været kidnappet af Den Frie Syriske hær, kan heller ikke føre til en ændret vurdering.

Vi har herved lagt vægt på, at du ikke er blevet opsøgt af Den Frie Syriske Hær siden din frigivelse i 2012.

Derfor kan du ikke gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

Vi vurderer derimod, at du ved en tilbagevenden til dit hjemland vil være i risiko for at blive udsat for dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig behandling eller straf.

Vi har ved vurderingen lagt vægt på, at personer, der kommer fra områder i Syrien, hvor der foregår væbnede kampe, sker angreb mod civile, eller hvor der for nyligt har fundet sådanne handlinger sted, ved en tilbagevenden til hjemlandet aktuelt må anses for at være i reel risiko for at blive udsat for overgreb omfattet af den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Vi finder dog på baggrund af ovenstående asylmotiv, at risikoen ikke er begrundet i individuelle omstændigheder. Du kan derfor ikke gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Vi finder derimod, at risikoen har baggrund i en særlig alvorlig situation i dit hjemland, som følge af vilkårlig voldsudøvelse og overgreb på civile i Syrien. Derfor gives du opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3.”

Den 20. maj 2016 ansøgte A på vegne af sin ægtefælle, ..., og deres fællesbørn, ... og ..., om familiesammenføring i Danmark. Den 14. november 2016 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om afslag på deres ansøgninger om familiesammenføring. Af afgørelsen vedrørende ... fremgår bl.a.:

”Afslag på ansøgning om familiesammenføring

Den 20. maj 2016 indgav A via advokaterne Foldschack & Forchhammer på dine vegne ansøgning om familiesammenføring i Danmark med henvisning til, at I er ægtefæller.

Afgørelse

Udlændingestyrelsen kan ikke give dig opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, kan der gives opholdstilladelse i Danmark, hvis den i Danmark fastboende person har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år.

Du kan ikke gives opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, da A den 26. januar 2016 fik opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og ikke har haft en sådan opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Vi gør opmærksom på, at vi med denne afgørelse ikke har taget stilling til, om de andre betingelser er opfyldt.

Vi har fx ikke taget stilling til, om jeres ægteskab kan anses som retsgyldigt i Danmark.

Vi har endvidere vurderet ansøgningen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan der gives opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Efter vores opfattelse er der ikke oplyst om sådanne ganske særlige grunde. Du kan derfor heller ikke få opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Oplysninger i sagen

...

Det fremgår af ansøgningen, at I har tre børn sammen, som er født i 2000, 2003 og 2010, hvoraf to søger familiesammenføring.

Det fremgår endvidere af ansøgningen, at I blev gift i Syrien den 21. februar 1999, at I sidst så hinanden den 25. juli 2015, og at du ikke lider af alvorlig sygdom eller handicap.

Derfor får du afslag (begrundelse)

...

Vi har ved afgørelsen lagt til grund, at:

- du ikke har et alvorligt handicap eller lider af alvorlig sygdom.

Vi har foretaget en konkret vurdering af disse omstændigheder i forhold til Danmarks forpligtelser efter EMRK artikel 8. Vi har ved denne vurdering ikke fundet, at hensynet til familiens enhed og Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at der skal meddeles opholdstilladelse. Vi har lagt vægt på, at denne afgørelse ikke permanent afskærer din adgang til ægtefællesammenføring på grund af As særlige midlertidige opholdsretlige status.

Vi har således vurderet, at der ikke er tale om en sådan ganske særlig situation, hvor hensynet til familiens enhed gør, at Danmark i henhold til EMRK artikel 8 er forpligtet til at give dig opholdstilladelse, inden din ægtefælle har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 i mere end de sidste 3 år.”

Af Udlændingestyrelsens afslag på ...s ansøgning om familiesammenføring fremgår bl.a.:

”Afslag på ansøgning om familiesammenføring

Den 20. maj 2016 indgav A via advokaterne Foldschack & Forchhammer på vegne af dig ansøgning om familiesammenføring i Danmark med henvisning til, at han er din far.

Afgørelse

Udlændingestyrelsen kan ikke give dig opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, kan der gives opholdstilladelse i Danmark, hvis den i Danmark fastboende person har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år.

Du kan ikke gives opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, da A den 26. januar 2016 fik opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og ikke har haft en sådan opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Vi gør opmærksom på, at vi med denne afgørelse ikke har taget stilling til, om de andre betingelser er opfyldt.

Vi har endvidere vurderet ansøgningen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan der gives opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Efter vores opfattelse er der ikke oplyst om sådanne ganske særlige grunde. Du kan derfor heller ikke få opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Oplysninger i sagen

...

Det fremgår af ansøgningen, at du bor sammen med din mor i Syrien, og at du ikke har et alvorligt handicap eller lider af alvorlig sygdom.

Derfor får du afslag (begrundelse)

...

Vi har ved afgørelsen lagt til grund, at:

- du bor sammen med din mor i Syrien, og
- du ikke har et alvorligt handicap eller lider af alvorlig sygdom.

Vi har foretaget en konkret vurdering af disse omstændigheder i forhold til Danmarks forpligtelser efter EMRK artikel 8. Vi har ved denne vurdering ikke fundet, at hensynet til familiens enhed og Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at der skal meddeles opholdstilladelse. Vi har lagt vægt på, at denne afgørelse ikke permanent afskærer din adgang til familiesammenføring på grund af As særlige midlertidige opholdsretlige status.

Vi har således vurderet, at der ikke er tale om en sådan ganske særlig situation, hvor hensynet til familiens enhed gør, at Danmark i henhold til EMRK artikel 8 er forpligtet til at give dig opholdstilladelse, inden din far har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 i mere end de sidste 3 år.”

Af Udlændingestyrelsens afslag på ...s ansøgning om familiesammenføring fremgår bl.a.:

”Afslag på ansøgning om familiesammenføring

Den 20. maj 2016 indgav A via advokaterne Foldschack & Forchhammer på vegne af dig ansøgning om familiesammenføring i Danmark med henvisning til, at han er din far.

Afgørelse

Udlændingestyrelsen kan ikke give dig opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, kan der gives opholdstilladelse i Danmark, hvis den i Danmark fastboende person har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år.

Du kan ikke gives opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, da A den 26. januar 2016 fik opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og ikke har haft en sådan opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Vi gør opmærksom på, at vi med denne afgørelse ikke har taget stilling til, om de andre betingelser er opfyldt.

Vi har endvidere vurderet ansøgningen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan der gives opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Efter vores opfattelse er der ikke oplyst om sådanne ganske særlige grunde. Du kan derfor heller ikke få opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Oplysninger i sagen

...

Det fremgår af ansøgningen, at du bor sammen med din mor i Syrien, og at du ikke har et alvorligt handicap eller lider af alvorlig sygdom.

Derfor får du afslag (begrundelse)

...

Vi har ved afgørelsen lagt til grund, at:

- du bor sammen med din mor i Syrien, og
- du ikke har et alvorligt handicap eller lider af alvorlig sygdom.

Vi har foretaget en konkret vurdering af disse omstændigheder i forhold til Danmarks forpligtelser efter EMRK artikel 8. Vi har ved denne vurdering ikke fundet, at hensynet til familiens enhed og Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at der skal meddeles opholdstilladelse. Vi har lagt vægt

på, at denne afgørelse ikke permanent afskærer din adgang til familiesammenføring på grund af As særlige midlertidige opholdsretlige status.

Vi har således vurderet, at der ikke er tale om en sådan ganske særlig situation, hvor hensynet til familiens enhed gør, at Danmark i henhold til EMRK artikel 8 er forpligtet til at give dig opholdstilladelse, inden din far har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 i mere end de sidste 3 år.”

..., ... og ..., der var repræsenteret af advokat, klagede herefter over Udlændingestyrelsens afgørelser til Udlændingenævnet, som ved afgørelse af 20. januar 2017 stadfæstede Udlændingestyrelsens afgørelser. Af Udlændingenævnets afgørelse fremgår bl.a.:

”Udlændingenævnet har nu behandlet Deres klage af 6. december 2016 over Udlændingestyrelsens afgørelse af 14. november 2016 vedrørende Deres klienter ..., ... og

Ved behandlingen af klagen har Udlændingenævnet gennemgået sagens akter samt vurderet det, som De har anført i Deres e-mail af 6. december 2016.

Udlændingenævnet finder ikke grundlag for at ændre Udlændingestyrelsens afgørelser. Deres klienter ..., ... og ... kan således ikke gives opholdstilladelse i Danmark under henvisning til A, som er henholdsvis ægtefælle og fader til ..., ... og ..., da A den 26. januar 2016 fik opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), og endnu ikke har haft denne opholdstilladelse i mere end de sidste tre år, og idet der ikke foreligger ganske særlige grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Nedenfor kan De læse nærmere om begrundelsen for denne afgørelse.

...

Faktiske omstændigheder af betydning for sagens afgørelse

A er født den 14. januar 1969 i Syrien, hvor han er statsborger.

Deres klient ... er født den 24. maj 1975 i Syrien, hvor hun ligeledes er statsborger.

As og ...s ældste mindreårige fællesbarn, ..., der er født den ... april 2000, opholder sig i Danmark.

A og ... har desuden to mindreårige

fællesbørn, ... og ..., der er født henholdsvis den 1. januar 2003 og den 10. januar 2010 i Syrien, hvor de er statsborgere.

Det fremgår af As asylsag blandt andet, at han og fællesbarnet ... udrejste af Syrien den 25. juli 2015, og at han og ... blandt andet rejste via Tyrkiet, Grækenland og Makedonien til Danmark, hvor de søgte asyl den 7. september 2015.

Det fremgår endvidere af As asylsag blandt andet, at hans ægtefælle og parrets to øvrige fællesbørn, samt forældre bor i hjemlandet Syrien, at han har en broder i Sverige, at han har to søstre, der pendler frem og tilbage mellem Syrien og Tyrkiet, og at han har fire brødre, ...og C, samt en nevø, ... (Cs søn) og en niece, ... (Bs datter), der bor i Danmark.

Endvidere fremgår det af As asylsag blandt andet, at han har forhøjet kolesteroltal, men at han ellers er sund og rask, og at han venter på en undersøgelse af sit hjerte, da han overfor lægen havde nævnt, at han oplevede at have smerter i hjertet en gang imellem.

...

Udlændingestyrelsen modtog den 23. juni 2016 ansøgningsskemaerne vedrørende ..., ... og

Det fremgår af ...s ansøgning blandt andet, at hun opholder sig i Syrien, at hun og A mødte hinanden i sommeren 1998 og indgik ægteskab den 21. februar 1999 i Aleppo, Syrien, at hun har forældre og søskende i hjemlandet, at hun og A taler arabisk sammen, og at hun arbejder som lærer.

Det fremgår endvidere af ...s ansøgningsskema blandt andet, at hun ikke har et alvorligt handicap eller lider af en alvorlig sygdom, og at hun ikke er afhængig af, at en anden person passer hende.

Det fremgår af As og ...s fællesbørn ...s og ...s ansøgninger, at de ligeledes opholder sig i Syrien sammen med ..., og at de ikke lider af alvorlige sygdomme eller alvorligt handicap.

Den 14. november 2016 meddelte Udlændingestyrelsen ... og fællesbørnene ... og ... afslag på opholdstilladelse i Danmark.

Ved e-mail af 6. december 2016 påklagede De Udlændingestyrelsens afgørelser af 14. november 2016 til Udlændingenævnet. De har til støtte for Deres klage anført blandt andet, at Udlændingestyrelsens afgørelser af 14. november 2016 er ugyldige, da udlændingelovens bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, er ugyldig, idet bestemmelsen efter sit indhold strider mod basale og klare menneskeretlige standarder, herunder Den Europæiske Menneske-

rettighedskonvention, som er inkorporeret i dansk lovgivning og som konkret må anses for at have forrang i forhold til den omhandlede bestemmelse i udlændingeloven.

De har endvidere til støtte for Deres klage anført blandt andet, at udlændingelovens 3-årsregel strider mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvor det er fastslået, at en flygtning har krav på en hurtig familiesammenføring. De har i den forbindelse henvist til Institut for Menneskerettigheders høringssvar af 6. januar 2016, herunder særligt til side 6 ff.

Vurdering

Indledningsvis bemærkes, at et eventuelt grundlag for at tillade familiesammenføring for Deres klient ... som udgangspunkt skal findes i udlændingeloven § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, og at et eventuelt grundlag for at tillade familiesammenføring for Deres klienter ... og ... som udgangspunkt skal findes i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d.

Den 26. januar 2016 meddelte Udlændingestyrelsen ...s ægtefælle og ...s og ...s fader, A, opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, med henblik på midlertidigt ophold. A har således ikke haft denne opholdstilladelse i mere end de sidste tre år.

... er derfor ikke omfattet af den persongruppe, der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1.

Af samme grund er ...s og As mindreårige fællesbørn ... og ... ikke omfattet af den persongruppe, der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, uanset at de er under 15 år.

Det forhold, at De til støtte for Deres klage har anført, at udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, er ugyldig, da bestemmelsen strider mod basale og klare menneskeretlige standarder, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, finder Udlændingenævnet ikke kan føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet skal i den forbindelse henvise til, at Folketinget har vedtaget bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, i overensstemmelse med lovgivningsproceduren og et flertal i Folketinget i den forbindelse har fundet, at reglerne er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingenævnet lægger derefter til grund, at bestemmelsen er gyldig. Udlændingenævnet foretager således en konkret og individuel prøvelse i hver enkelt sag om familiesammenføring, hvor den herboende reference har opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, herunder en prøvelse af, om Danmarks internationale forpligtelser kan føre til, at ansøgeren

skal meddeles opholdstilladelse.

...

Vurdering vedrørende udlændingelovens § 9 c, stk. 1

Udlændingenævnet finder endvidere, at der ikke foreligger ganske særlige grunde til at meddele Deres klienter ..., ... og ... opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at A er meddelt opholdstilladelse i Danmark med henblik på midlertidigt ophold, jf. udlændingelovens § 7, stk. 3.

Udlændingenævnet finder, at der ikke i øvrigt foreligger oplysninger om Deres klienters personlige forhold, herunder helbredsmæssige forhold, der kan begrunde, at Deres klienter gives opholdstilladelse.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at det fremgår af As asylsag, at han har forhøjet kolesteroltal, men at han ellers er sund og rask, og at det fremgår af Deres klienters ansøgning, at de ikke lider af alvorlige sygdomme eller alvorlige handicaps, og at de ikke har behov for at andre passer hende.

Det er indgået i grundlaget for Udlændingenævnets vurdering, at As og ...s 16-årige fællesbarn, ..., opholder sig i Danmark. Udlændingenævnet finder imidlertid, at dette ikke kan føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at A og ... selv har besluttet, at ... skulle udrejse af Syrien med A, og at ... ikke er uden omsorgspersoner, idet han opholder sig i Danmark sammen med sin fader.

Udlændingenævnet finder endvidere at et afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i forhold til Deres klienter på nuværende tidspunkt ikke kan anses for at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, idet Deres klienter ikke herved er afskåret fra muligheden for familiesammenføring med A på et senere tids- punkt.

Udlændingenævnet henviser herved til, at A aktuelt ikke har opholdt sig i Danmark i mindst tre år med en opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3.

Udlændingenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelser af 14. november 2016. ”

Af Flygtningenævnets afgørelse af 5. juli 2017, der stadfæstede Udlændingestyrelsens afgørelse om, at A ikke er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller § 7, stk. 2, fremgår bl.a.:

”Flygtningenævnets begrundelse og resultat

...

Flygtningenævnet finder, at klageren ikke har sandsynliggjort omstændigheder, der indebærer, at han opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, eller 2.

Nævnet finder således, at klageren ikke har sandsynliggjort, at han har en konkret og individuel konflikt med de syriske myndigheder, jf. herved udlændingelovens § 7, stk. 1, i anledning af, at han i forbindelse med sin kidnapning i 2012 har betalt løsepenge til Den Frie Syriske Hær. Nævnet har herved lagt vægt på, at klageren har forklaret udbyggende og divergerende om den bistand, som han modtog fra ..., og at klageren gennem en længere periode på op mod tre år har kunnet opholde sig hos sin svigerfamilie i den regeringskontrollerede del af Aleppo uden konkrete problemer. Det er endvidere indgået i nævnets vurdering, at klageren ikke ved, om der udtrykkeligt er blevet spurgt efter ham, i forbindelse med at svigerfamiliens bopæl blev eftersøgt af myndighederne på et tidspunkt efter hans udrejse af Syrien, ligesom klageren har forklaret, at der heller ikke er sket noget med hans familie, der boede hos svigerfamilien.

Oplysningerne om hans familiemæssige baggrund, herunder de tidligere familiemæssige relationer til Det Muslimske Broderskab, og den omstændighed, at klageren kommer fra et oprørskontrolleret område, kan ikke i sig selv og i øvrigt henset til klagerens og dennes families langvarige ophold i Aleppo, føre til en anden vurdering.

Nævnet finder heller ikke, at klageren har sandsynliggjort, at han har en konkret og individuel konflikt med Den Frie Syriske Hær, der kan føre til opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2. Nævnet har herved lagt vægt på, at forholdet, der stammer fra 2012, må anses for afsluttet.

På den baggrund stadfæster Flygtningenævnet Udlændingestyrelsens afgørelse, hvorefter klageren og dennes barn er meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3.”

Det fremgår af Udlændingestyrelsens afgørelse af 14. december 2017, at A senest har fået forlænget sin opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, til udløb den 28. januar 2019.

B:

B, der er statsborger i Syrien, indrejste den 28. august 2015 i Danmark.

Den 22. oktober 2015 blev B meddelt opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus begrundet i

de generelle forhold i hjemlandet Syrien). Af begrundelsen for opholdstilladelsen fremgår bl.a.:

”Opholdstilladelse

Udlændingestyrelsen har besluttet at give dig opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus).

...

Retsregler

Vi har ved behandlingen af din ansøgning om asyl vurderet, om du er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus).

Vi har vurderet, om du er i risiko for forfølgelse på grund af din race, religion, nationalitet, dit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller dine politiske anskuelser og befinder dig udenfor det land, i hvilket du har statsborgerret.

Vi har også vurderet, om du ved en tilbagevenden til dit hjemland er i risiko for dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig behandling eller straf, og om du er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus) eller udlændingelovens 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus).

Faktiske oplysninger

Vi har lagt til grund, at du er statsborger i Syrien.

Vi har endvidere lagt til grund, at du er araber og sunnimuslim.

Bevisvurdering

Du har som asylmotiv henvist til, at du er eftersøgt af de syriske myndigheder.

Du har videre henvist til de generelle forhold i Syrien.

Du har til støtte for dit asylmotiv oplyst, at du i maj 2015 er blevet opsøgt to gange på din bopæl af uniformerede mænd, som du formoder kommer fra det syriske luftvåbens efterretningstjeneste. Du blev i den forbindelse anmodet om, at betale 1.5 mio. syriske lira til staten i kampen mod terrorister.

Vi vurderer, at du ikke er i risiko for forfølgelse på grund af din race, religion, nationalitet, dit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller dine politiske anskuelser.

Vi har herved lagt vægt på, at du har oplyst, at alle erhvervsdrivende blev anmodet om at betale penge til staten, og at du ikke var individuelt udvalgt.

Vi har videre lagt vægt på, at du til oplysnings – og motivsamtalet den 21. september 2015 har oplyst, at du ikke er blevet truet eller udsat for voldelige overgreb fra de syriske myndigheder i forbindelse med, at du er blevet op-søgt på din bopæl.

Det forhold, at du har oplyst, at din nabo har modtaget et brev, hvori der står, at du skal henvende dig til myndighederne, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Vi har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at du ikke præcist ved, hvad der står i brevet, og at det beror på din egen formodning, at der er tale om en reel efterlysning af dig.

I den forbindelse bemærkes det, at det ligeledes beror på din egen formodning, at du står i et asylberettigende modsætningsforhold til de syriske myndigheder.

Vi har desuden lagt vægt på, at du efterfølgende flyttede til Hraytan, hvor du boede i omkring en måned uden at opleve yderligere konflikter med myndighederne.

I øvrigt bemærkes det, at din familie fortsat opholder sig i Hraytan, og at du har oplyst, at de på intet tidspunkt har oplevet konflikter af nogen art.

Det forhold, at du i 2013 har deltaget i en demonstration, kan ikke føre til en ændret vurdering.

Vi har herved lagt vægt på, at du ikke har oplevet konflikter på baggrund af din deltagelse i demonstrationen, ligesom du har oplyst, at du ikke har gjort noget, der skulle gøre dig særlig profileret.

Derfor kan du ikke gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

Vi vurderer derimod, at du ved en tilbagevenden til dit hjemland vil være i risiko for at blive udsat for dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig behandling eller straf.

Vi har herved lagt vægt på, at personer, som kommer fra områder i Syrien, hvor der foregår væbnede kampe, hvor der sker angreb mod civile, eller hvor der for nyligt har fundet sådanne handlinger sted, ved en tilbagevenden til hjemlandet aktuelt må anses for at være i reel risiko for at blive udsat for overgreb omfattet af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Vi finder dog på baggrund af ovenstående asylmotiv, at risikoen ikke er begrundet i individuelle omstændigheder. Du kan derfor ikke gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Vi finder derimod, at risikoen har baggrund i en særlig alvorlig situation i dit hjemland, som følge af vilkårlig voldsudøvelse og overgreb på civile i [land]. Derfor gives du opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3.”

Den 20. maj 2016 ansøgte B på vegne af sin ægtefælle, ..., og deres fællesbørn, ... og ..., om familiesammenføring i Danmark. Den 22. november 2016 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om afslag på deres ansøgninger om familiesammenføring. Af afgørelsen vedrørende ... fremgår bl.a.:

”Afslag på ansøgning om familiesammenføring

Den 20. maj 2016 indgav B via advokaterne Foldschack & Forchhammer på dine vegne ansøgning om familiesammenføring i Danmark med henvisning til, at I er ægtefæller.

Afgørelse

Udlændingestyrelsen kan ikke give dig opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, kan der gives opholdstilladelse i Danmark, hvis den i Danmark fastboende person har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år.

Du kan ikke gives opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, da B den 22. oktober 2015 fik opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og ikke har haft en sådan opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Vi gør opmærksom på, at vi med denne afgørelse ikke har taget stilling til, om de andre betingelser er opfyldt.

Vi har fx ikke taget stilling til, om jeres ægteskab kan anses som retsgyldigt i Danmark.

Vi har endvidere vurderet ansøgningen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan der gives opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Efter vores opfattelse er der ikke oplyst om sådanne ganske særlige grunde. Du kan derfor heller ikke få opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Oplysninger i sagen

Den 28. august 2015 indrejste B i Danmark.

...

Det fremgår af ansøgningen, at I har fire børn sammen, som er født i 2003, 1999, 1995 og 1993, hvoraf to opholder sig i Danmark, og de to andre søger familiesammenføring.

Det fremgår endvidere af ansøgningen, at I blev gift i Syrien den 2. septem-

ber 1993, at I sidst så hinanden i juli 2015, og at du ikke lider af alvorlig sygdom eller handicap.

Den 3. november 2016 modtog vi lægelig dokumentation dateret den 16. april 2015, hvoraf det fremgår, at du lider af depression og forhøjet blodtryk. Ligeledes modtog vi lægelig dokumentation vedrørende din søn, hvoraf det fremgår, at han lider af depression.

Derfor får du afslag (begrundelse)

...

Vi har ved afgørelsen lagt til grund, at:

- du lider af depression og forhøjet blodtryk, og
 - din søn lider af depression.

Vi har foretaget en konkret vurdering af disse omstændigheder i forhold til Danmarks forpligtelser efter EMRK artikel 8. Vi har ved denne vurdering ikke fundet, at hensynet til familiens enhed og Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at der skal meddeles opholdstilladelse. Vi har lagt vægt på, at denne afgørelse ikke permanent afskærer din adgang til ægtefællesammenføring på grund af Bs særlige midlertidige opholdsretlige status.

Det forhold, at du og din søn lider af depression, og at du lider af forhøjet blodtryk, kan ikke føre til en ændret vurdering, da vi har vurderet, at der ikke er tale om sygdom af så alvorlig karakter, at det kan begrunde opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Vi har således vurderet, at der ikke er tale om en sådan ganske særlig situation, hvor hensynet til familiens enhed gør, at Danmark i henhold til EMRK artikel 8 er forpligtet til at give dig opholdstilladelse, inden din ægtefælle har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 i mere end de sidste 3 år.”

Af Udlændingestyrelsens afslag på ...s ansøgning om familiesammenføring fremgår bl.a.:

”Afslag på ansøgning om familiesammenføring

Den 20. maj 2016 indgav B via advokaterne Foldschack & Forchhammer på dine vegne ansøgning om familiesammenføring i Danmark med henvisning til, at han er din far.

Afgørelse

Udlændingestyrelsen kan ikke give dig opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, kan der gives opholdstilladelse i Danmark, hvis den i Danmark fastboende person har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år.

Du kan ikke gives opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, da B den 22. oktober 2015 fik opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og ikke har haft en sådan opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Vi gør opmærksom på, at vi med denne afgørelse ikke har taget stilling til, om de andre betingelser er opfyldt.

Vi har endvidere vurderet ansøgningen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan der gives opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Efter vores opfattelse er der ikke oplyst om sådanne ganske særlige grunde. Du kan derfor heller ikke få opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Oplysninger i sagen

Den 28. august 2015 indrejste B i Danmark.

...

Det fremgår af ansøgningen, at du bor sammen med din mor i Syrien, og at du ikke lider af alvorlig sygdom eller handicap.

Det fremgår af endvidere af ansøgningen, at du grundet situationen i Syrien er i overhængende livsfare, og at du derudover ikke har stabil adgang til mad, vand eller medicin.

Den 3. november 2016 modtog vi lægelig dokumentation dateret den 16. april 2015, hvoraf det fremgår, at din mor og bror lider af depression, og at din mor har forhøjet blodtryk.

Derfor får du afslag (begrundelse)

...

Vi har ved afgørelsen lagt til grund, at:

- du bor sammen med din mor i Syrien
- du ikke lider af alvorlig sygdom eller handicap
- din mor og bror lider af depression, og
- din mor har forhøjet blodtryk.

Vi har foretaget en konkret vurdering af disse omstændigheder i forhold til Danmarks forpligtelser efter EMRK artikel 8. Vi har ved denne vurdering ikke fundet, at hensynet til familiens enhed og Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at der skal meddeles opholdstilladelse. Vi har lagt vægt på, at denne afgørelse ikke permanent afskærer din adgang til familiesammenføring på grund af Bs særlige midlertidige opholdsretlige status.

Det kan ikke føre til en ændret vurdering, at din mor og din bror lider af depression, og at din mor har forhøjet blodtryk.

Det kan heller ikke føre til en ændret vurdering, at du grundet situationen i Syrien er i overhængende livsfare, da der er tale om forhold af asylretlig karakter, som ikke kan føre til, at du meddeles opholdstilladelse efter bestemmelsen.

Ydermere kan det ikke føre til en ændret vurdering, at du ikke har stabil adgang til mad, vand eller medicin. Vi bemærker, at generelt dårlige sociale og økonomiske forhold i ansøgerens hjemland efter vores praksis ikke kan danne grundlag for opholdstilladelse.

Vi har således vurderet, at der ikke er tale om en sådan ganske særlig situation, hvor hensynet til familiens enhed gør, at Danmark i henhold til EMRK artikel 8 er forpligtet til at give dig opholdstilladelse, inden din far har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 i mere end de sidste 3 år.”

Af Udlændingestyrelsens afslag på ...s ansøgning om familiesammenføring fremgår bl.a.:

”Afslag på ansøgning om familiesammenføring

Den 20. maj 2016 indgav B via advokaterne Foldschack & Forchhammer på dine vegne ansøgning om familiesammenføring i Danmark med henvisning til, at han er din far.

Afgørelse

Udlændingestyrelsen kan ikke give dig opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, kan der gives opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Efter vores opfattelse er der ikke oplyst om sådanne ganske særlige grunde. Du kan derfor heller ikke få opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Oplysninger i sagen

Den 28. august 2015 indrejste B i Danmark.

...

Det fremgår af ansøgningen, at du bor sammen med din mor i Syrien, og at du ikke lider af alvorlig sygdom eller handicap.

Det fremgår endvidere af ansøgningen, at du grundet situationen i Syrien er i overhængende livsfare, og at du derudover ikke har stabil adgang til mad, vand eller medicin.

Den 3. november 2016 modtog vi lægelig dokumentation dateret den 16. april 2015, hvoraf det fremgår, at du og din mor lider af depression, og at din mor har forhøjet blodtryk.

Derfor får du afslag (begrundelse)

...

Vi har ved afgørelsen lagt til grund, at:

- du bor sammen med din mor i Syrien
- du lider depression, og
- din mor lider af depression og forhøjet blodtryk.

Vi har foretaget en konkret vurdering af disse omstændigheder i forhold til Danmarks forpligtelser efter EMRK artikel 8. Vi har ved denne vurdering ikke fundet, at hensynet til familiens enhed og Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at der skal meddeles opholdstilladelse. Vi har lagt vægt på, at denne afgørelse ikke permanent afskærer din adgang til familiesammenføring på grund af Bs særlige midlertidige opholdsretlige status.

Det forhold, at du og din mor lider af depression, og at din mor også lider af forhøjet blodtryk, kan ikke føre til en ændret vurdering, da vi har vurderet, at der ikke er tale om sygdom af så alvorlig karakter, at det kan begrunde opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det kan heller ikke føre til en ændret vurdering, at du grundet situationen i Syrien er i overhængende livsfare, da der er tale om forhold af asylretlig karakter, som ikke kan føre til, at du meddeles opholdstilladelse efter bestemmelsen.

Ydermere kan det ikke føre til en ændret vurdering, at du ikke har stabil adgang til mad, vand eller medicin. Vi bemærker, at generelt dårlige sociale og økonomiske forhold i ansøgerens hjemland efter vores praksis ikke kan danne grundlag for opholdstilladelse.

Vi har således vurderet, at der ikke er tale om en sådan ganske særlig situation, hvor hensynet til familiens enhed gør, at Danmark i henhold til EMRK artikel 8 er forpligtet til at give dig opholdstilladelse, inden din far har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 i mere end de sidste 3 år.”

Bs advokat klagede herefter over Udlændingestyrelsens afgørelser til Udlændingenævnet, som ved afgørelse af 20. januar 2017 stadfæstede Udlændingestyrelsens afgørelser. Af Udlændingenævnets afgørelse fremgår bl.a.:

”Udlændingenævnet har nu behandlet Deres klage af 6. december 2016 over Udlændingestyrelsens afgørelser af 22. november 2016 vedrørende Deres

klienter ..., ... og

Ved behandlingen af klagen har Udlændingenævnet gennemgået sagens akter samt vurderet det, som De har anført i Deres e-mails af 6. december 2016, 20. december 2016 og 2. januar 2016.

Udlændingenævnet finder ikke grundlag for at ændre Udlændingestyrelsens afgørelser. Deres klienter ..., ... og ... kan således ikke gives opholdstilladelse i Danmark under henvisning til B, som er henholdsvis ægtefælle og fader til ..., ... og ..., da B den 22. oktober 2015 fik opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), og endnu ikke har haft denne opholdstilladelse i mere end de sidste tre år, og idet der ikke foreligger ganske særlige grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Nedenfor kan De læse nærmere om begrundelsen for denne afgørelse.

...

Faktiske omstændigheder af betydning for sagens afgørelse

B er født den 11. februar 1971 i Syrien, hvor han er statsborger.

Deres klient ... er født den 16. februar 1966 i Syrien, hvor hun er statsborger.

... har et særbarn, ..., der er født den 25. juni 1993. Det fremgår af UdlændingeInformationsPortalen, at ... den 29. oktober 2015 blev meddelt opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3.

Bs og ...s ældste fællesbarn, ..., der er født den 10. maj 1995, blev den 8. april 2016 meddelt opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1.

B og ... har desuden to mindreårige fællesbørn, ... og ..., der er født henholdsvis den januar 1999 og den ... januar 2003 i Syrien, hvor de er statsborgere.

Det fremgår af Bs asylsag blandt andet, at han sammen med ...s særbarn, ..., i juni 2015 udrejste af Syrien, at han og ... rejste via Tyrkiet og Grækenland til Danmark, hvor han og ... ankom den 28. august 2015 og søgte asyl.

Det fremgår endvidere af Bs asylsag blandt andet, at hans ægtefælle og parrets fællesbørn, samt forældre bor i hjemlandet Syrien, og at han har fire brødre, der bor i Danmark.

Endvidere fremgår det af Bs asylsag blandt andet,

at hans storebroder var gift med en kvinde, der blev gravid, at storebroderen imidlertid afgik ved døden inden barnet blev født, at B herefter giftede sig med storebroderens enke, ..., og at han kalder ...s særbarn ... for sin datter, men at han ikke officielt har adopteret

Endelig fremgår det af Bs asylsag blandt andet, at han er ved godt helbred, og at han ikke modtager medicin eller lægelig behandling.

...

Udlændingestyrelsen modtog den 21. oktober 2016 ansøgningskemaerne vedrørende ..., ... og

Det fremgår af ...s ansøgning blandt andet, at hun opholder sig i Syrien, at hun og B mødte hinanden cirka to måneder før brylluppet igennem ...s familie, at hun og B indgik ægteskab den september 1993 i Aleppo, Syrien, at hun har forældre og søskende i hjemlandet, at hun og B taler arabisk sammen, og at hun er hjemmegående.

Det fremgår endvidere af ...s ansøgningskema blandt andet, at hun ikke har et alvorligt handicap eller lider af en alvorlig sygdom, og at hun ikke er afhængig af, at en anden person passer hende.

Det fremgår af Bs og ...s fællesbørn ...s og ...s ansøgninger, at de ligeledes opholder sig i Syrien sammen med ..., og at de ikke lider af alvorlige sygdomme eller et alvorligt handicap.

Endvidere fremgår det af fællesbørnenes ansøgninger, at fællesbørnene er i overhængende livsfare grundet situationen i Syrien, og at der ikke er stabil adgang til mad, vand eller medicin.

Endelig fremgår det af fællesbørnenes ansøgning, at de i 2003 opholdt sig otte måneder i Tyrkiet.

Ved e-mail af 3. november 2016 fremsendte advokatfuldmægtig Sidsel Arler Juhl til Udlændingestyrelsen blandt andet en "Medical report" af 16. april 2015 fra læge Abdulhamid Ramadan, hvoraf det fremgår, at ... lider af forhøjet blodtryk og depression.

Vedhæftet e-mailen af 3. november 2016 var endvidere en "Medical report" af 16. april 2016 fra læge Abdulhamid Ramadan, hvoraf det fremgår, at ... lider af depression.

Den 22. november 2016 meddelte Udlændingestyrelsen ... og fællesbørnene ... og ... afslag på opholdstilladelse i Danmark.

Ved e-mail af 6. december 2016 påklagede De Udlændingestyrelsens afgø-

relser af 22. november 2016 til Udlændingenævnet. De har til støtte for Deres klage anført blandt andet, at Udlændingestyrelsens afgørelser af 22. november 2016 er ugyldige, da udlændingelovens bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, er ugyldig, idet bestemmelsen efter sit indhold strider mod basale og klare menneskeretlige standarder, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som er inkorporeret i dansk lovgivning og som konkret må anses for at have forrang i forhold til den omhandlede bestemmelse i udlændingeloven.

De har endvidere til støtte for Deres klage anført blandt andet, at udlændingelovens 3-årsregel strider mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventionsartikel 8 og praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvor det er fastslået, at en flygtning har krav på en hurtig familiesammenføring. De har i den forbindelse henvist til Institut for Menneskerettigheders høringssvar af 6. januar 2016, herunder særligt til side 6ff.

Ved e-mail af 20. december 2016 fremsendte De på vegne af ... et brev, hvoraf det fremgår blandt andet, at krigen i Aleppo bliver værre dag for dag, og at ...s lillebroder snart fylder 18 år og derfor er i livsfare, hvis regimet overtager magten dér hvor familien opholder sig aktuelt.

Det fremgår endvidere af brevet, at ...s faders helbred også bliver værre, at han lider af svær depression og ikke foretager sig noget, at han græder og har svært ved at sove, ligesom han taler om at begå selvmord, og at han har nægtet enhver behandling.

Vedhæftet ...s brev var et brev af 6. december 2016 fra Bs socialrådgiver Lise Berendt, hvoraf det fremgår, at B aktuelt er frameldt sprogskole og i øvrigt program på grund af sit helbred, og at det er en uholdbar situation, som det er vanskeligt at få løst uden familiesammenføring.

Ved e-mail af 2. januar 2017 har De på vegne af B fremsendt en skrivelse af 23. december 2016 fra alment praktiserende læge Jens Peter Geil, hvoraf det fremgår blandt andet, at B og herboende børn er svært påvirkede af situationen og aldeles magtesløse.

Vurdering

Indledningsvis bemærkes, at et eventuelt grundlag for at tillade familiesammenføring for Deres klient ... som udgangspunkt skal findes i udlændingeloven § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, og at et eventuelt grundlag for at tillade familiesammenføring for Deres klient ... som udgangspunkt skal findes i § 9, stk. 1, nr. 2, litra d.

Den 22. oktober 2015 meddelte Udlændingestyrelsen ...s ægtefælle og ...s fader B opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, med henblik på midlertidigt ophold. Den 29. august 2016 forlængede Udlændingestyrelsen Bs opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7,

stk. 3. B har således ikke haft denne opholdstilladelse i mere end de sidste tre år.

... er derfor ikke omfattet af den persongruppe, der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1.

Af samme grund er ... og Bs mindre-årige fællesbarn ... ikke omfattet af den persongruppe, der kan meddeles opholdstilladelse udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, uanset at hun er under 15 år.

Det forhold, at De til støtte for Deres klage har anført, at udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, er ugyldig, da bestemmelsen strider mod basale og klare menneskeretlige standarder, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, finder Udlændingenævnet ikke kan føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet skal i den forbindelse henvise til, at Folketinget har vedtaget bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, i overensstemmelse med lovgivningsproceduren og et flertal i Folketinget i den forbindelse har fundet, at reglerne er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingenævnet lægger derefter til grund, at bestemmelsen er gyldig. Udlændingenævnet foretager således en konkret og individuel prøvelse i hver enkelt sag om familiesammenføring, hvor den herboende reference har opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, herunder en prøvelse af, om Danmarks internationale forpligtelser kan føre til, at ansøgeren skal meddeles opholdstilladelse.

...

Vurdering vedrørende udlændingelovens § 9 c, stk. 1

Udlændingenævnet finder endvidere, at der ikke foreligger ganske særlige grunde til at meddele Deres klienter ..., ... og ... opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at B er meddelt opholdstilladelse i Danmark med henblik på midlertidigt ophold, jf. udlændingelovens § 7, stk. 3.

Udlændingenævnet finder, at der ikke i øvrigt foreligger oplysninger om Deres klienters personlige forhold, herunder helbredsmæssige forhold, der kan begrunde, at Deres klienter gives opholdstilladelse.

Det er indgået i grundlaget for Udlændingenævnets vurdering, at advokatfuldmægtig Sidsel Arler Juhl ved e-mail af 3. november 2016 fremsendte helbredsoplysninger vedrørende ... og ..., hvoraf det fremgår, at ... lider af forhøjet blodtryk og depression, og at ... lider af depression.

Det er endvidere indgået i grundlaget for Udlændingenævnets vurdering, at De i forbindelse med klagen har indsendt oplysninger om Bs helbred, herunder at han lider af svær depression og ikke foretager sig noget, at han græder og har svært ved at sove, at han aktuelt er fremeldt sprogskole og i øvrigt program på grund af sit helbred, ligesom han taler om at begå selvmord, og at han har nægtet enhver behandling, ligesom det er indgået i grundlaget for vurderingen, at alment praktiserende læge Jens Peter Geil i sin skrivelse af 23. december 2016 har oplyst, at B og herboende børn er svært påvirkede af situationen og aldeles magtesløse. Udlændingenævnet finder imidlertid, at dette ikke kan føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet finder således, at der ikke herved er tale om sådanne alvorlige sygdomme eller handicaps, at der er grundlag for at meddele opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Udlændingenævnet finder endvidere ikke, at det forhold, at der er opstået sådanne helbredsmæssige problemer, efter der er meddelt afslag på familiesammenføring, i sig selv kan føre til, at der nu meddeles opholdstilladelse.

Udlændingenævnet skal hertil bemærke, at det fremgår af Deres klients ægtefælles asylsag, at han er ved godt helbred, og at han ikke modtager medicin eller lægelig behandling, ligesom at det fremgår af Deres klients ansøgning, at hun ikke lider af alvorlige sygdomme eller alvorlige handicaps, og at hun ikke har behov for at andre passer hende.

Udlændingenævnet skal endvidere bemærke, at generelle sociale og økonomiske forhold i en ansøgers hjemland eller opholdsland ikke kan danne grundlag for en opholdstilladelse efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingenævnet finder endvidere at et afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i forhold til Deres klienter på nuværende tidspunkt ikke kan anses for at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, idet Deres klienter ikke herved er afskåret fra muligheden for familiesammenføring med B på et senere tidspunkt. Udlændingenævnet henviser herved til, at B aktuelt ikke har opholdt sig i Danmark i mindst tre år med en opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3.

Det er indgået i grundlaget for Udlændingenævnets vurdering, at det fremgår af ...s og ...s ansøgninger, at de er i overhængende livsfare grundet situationen i Syrien, og at der ikke er stabil adgang til mad, vand eller medicin, og at ... i sit brev, har oplyst, at krigen i Aleppo bliver værre dag for dag, og at ... snart fylder 18 år og derfor er i fare, hvis regimet overtager magten dér hvor familien opholder sig aktuelt. Udlændingenævnet finder imidlertid, at dette ikke kan føre til en ændret vurdering, idet der kan være tale om asylretlige forhold, der ikke kan begrunde meddelelse af opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingenævnet skal endvidere bemærke, at generelle vanskelige leve-

forhold på grund af krigshandlinger med videre ikke i sig selv kan føre til opholdstilladelse efter bestemmelsen.

Det forhold, at ... og ..., der er voksne børn, også har opholdstilladelse i Danmark, kan på ovenstående baggrund ej heller føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet stadfæster således Udlændingestyrelsens afgørelser af 22. november 2016.”

Det fremgår af Udlændingestyrelsens afgørelse af 9. oktober 2017, at B har fået forlænget sin opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, til udløb den 24. oktober 2018.

C

C, der er statsborger i Syrien, indrejste den 9. september 2015 i Danmark.

Den 8. marts 2016 blev C meddelt opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus begrundet i de generelle forhold i hjemlandet Syrien). Af begrundelsen for opholdstilladelsen fremgår bl.a.:

”Opholdstilladelse

Udlændingestyrelsen har besluttet at give dig opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus).

...

Retsregler

Vi har ved behandlingen af din ansøgning om asyl vurderet, om du er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 (konventionsstatus).

Vi har vurderet, om du er i risiko for forfølgelse på grund af din race, religion, nationalitet, dit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller dine politiske anskuelser og befinder dig udenfor det land, i hvilket du har statsborgerret.

Vi har også vurderet, om du ved en tilbagevenden til dit hjemland er i risiko for dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig behandling eller straf, og om du er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2 (beskyttelsesstatus) eller udlændingelovens 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus).

Faktiske oplysninger

Vi har lagt til grund, at du er statsborger i Syrien.

Vi har lagt til grund, at du er etnisk araber og muslim af trosretning.

Bevisvurdering

Du har som asylmotiv henvist til, at du frygter at skulle stå ved checkpoints, som civilkomiteen kontrollerede i Aleppo.

Du har endvidere henvist til de generelle forhold som følge af krigen i Syrien.

Du har til støtte for dit asylmotiv oplyst, at personer på din alder er i risiko for at skulle arbejde sammen med civilkomiteen ved checkpoints for at tjekke, om de forbi passerende var i modsætningsforhold til regimet.

Vi vurderer, at du ikke er i risiko for forfølgelse på grund af din race, religion, nationalitet, dit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller dine politiske anskuelser.

Vi har herved lagt vægt på, at du ikke har haft nogen konkrete konflikter af ovennævnte grunde.

Det forhold, at du frygter at skulle arbejde med civilkomiteen kan ikke føre til en ændret vurdering.

Vi har herved lagt vægt på, at du reelt ikke har arbejdet med civilkomiteen, og at din frygt herfor således alene hviler på din egen formodning.

Derfor kan du ikke gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

Vi vurderer derimod, at du ved en tilbagevenden til dit hjemland vil være i risiko for at blive udsat for dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig behandling eller straf.

Vi finder dog på baggrund af ovenstående asylmotiv, at risikoen ikke er begrundet i individuelle omstændigheder. Du kan derfor ikke gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Vi finder derimod, at risikoen har baggrund i en særlig alvorlig situation i dit hjemland, som følge af vilkårlig voldsudøvelse og overgreb på civile i [land]. Derfor gives du opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3.”

Den 20. maj 2016 ansøgte C på vegne af sin ægtefælle, ..., og deres fællesbørn, ..., ... og ... om familiesammenføring i Danmark. Den 11. november 2016 traf Udlændingestyrelsen afgørelse om afslag på deres ansøgninger om familiesammenføring. Af afgørelsen vedrørende ... fremgår bl.a.:

”Afslag på ansøgning om familiesammenføring

Den 20. maj 2016 indgav Foldschack & Forchhammer på dine vegne ansøgning om familiesammenføring med C, med henvisning til, at I er ægtefæller.

Afgørelse

Udlændingestyrelsen kan ikke give dig opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, kan der gives opholdstilladelse i Danmark, hvis den i Danmark fastboende person har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år.

Du kan ikke gives opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, da C den 8. marts 2016 fik opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og ikke har haft en sådan opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Vi gør opmærksom på, at vi med denne afgørelse ikke har taget stilling til, om de andre betingelser er opfyldt.

Vi har fx ikke taget stilling til, om jeres ægteskab kan anses som retsgyldigt i Danmark.

Vi har endvidere vurderet ansøgningen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan der gives opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Efter vores opfattelse er der ikke oplyst om sådanne ganske særlige grunde. Du kan derfor heller ikke få opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Oplysninger i sagen

Den 9. september 2015 indrejste C i Danmark.

...

Det fremgår af ansøgningen, at I har fire børn sammen, som er født i 1992, 1995, 1999 og 2005, hvoraf tre søger familiesammenføring.

Det fremgår endvidere af ansøgningen, at I blev gift i Aleppo den ... maj 1991, at I sidst så hinanden den 17. august 2015, og at du ikke har et alvorligt handicap eller lider af alvorlig sygdom.

Derfor får du afslag (begrundelse)

...

Vi har ved afgørelsen lagt til grund, at:

- du ikke har et alvorlig handicap eller lider af alvorlig sygdom.

Vi har foretaget en konkret vurdering af disse omstændigheder i forhold til Danmarks forpligtelser efter EMRK artikel 8. Vi har ved denne vurdering ikke fundet, at hensynet til familiens enhed og Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at der skal meddeles opholdstilladelse. Vi har lagt vægt på, at denne afgørelse ikke permanent afskærer din adgang til ægtefællesammenføring på grund af Cs særlige midlertidige op- holdsretlige status.

Vi har således vurderet, at der ikke er tale om en sådan ganske særlig situation, hvor hensynet til familiens enhed gør, at Danmark i henhold til EMRK artikel 8 er forpligtet til at give dig opholdstilladelse, inden din ægtefælle har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 i mere end de sidste 3 år.”

Af Udlændingestyrelsens afslag på ...s ansøgning om familiesammenføring fremgår bl.a.:

”Afslag på ansøgning om familiesammenføring

Den 20. maj 2016 indgav Foldschack & Forchhammer på dine vegne ansøgning om familiesammenføring med C, med henvisning til, at han er din far.

Afgørelse

Udlændingestyrelsen kan ikke give dig opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, kan der gives opholdstilladelse i Danmark, hvis den i Danmark fastboende person har haft opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, i mere end de sidste 3 år.

Du kan ikke gives opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, da C den 8. marts 2016 fik opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, og ikke har haft en sådan opholdstilladelse i mere end de sidste 3 år.

Vi gør opmærksom på, at vi med denne afgørelse ikke har taget stilling til, om de andre betingelser er opfyldt.

Vi har endvidere vurderet ansøgningen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Efter denne bestemmelse kan der gives opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Efter vores opfattelse er der ikke oplyst om sådanne ganske særlige grunde. Du kan derfor heller ikke få opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Oplysninger i sagen

Den 9. september 2015 indrejste C i Danmark.

...

Det fremgår af ansøgningen, at du bor sammen med din mor i Syrien, og at du ikke har et alvorligt handicap eller lider af alvorlig sygdom.

Derfor får du afslag (begrundelse)

...

Vi har ved afgørelsen lagt til grund, at:

- du bor sammen med din mor i Syrien,
- du ikke har et alvorlig handicap eller lider af alvorlig sygdom.

Vi har foretaget en konkret vurdering af disse omstændigheder i forhold til Danmarks forpligtelser efter EMRK artikel 8. Vi har ved denne vurdering ikke fundet, at hensynet til familiens enhed og Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at der skal meddeles opholdstilladelse. Vi har lagt vægt på, at denne afgørelse ikke permanent afskærer din adgang til familiesammenføring på grund af Cs særlige midlertidige op- holdsretlige status.

Vi har således vurderet, at der ikke er tale om en sådan ganske særlig situation, hvor hensynet til familiens enhed gør, at Danmark i henhold til EMRK artikel 8 er forpligtet til at give dig opholdstilladelse, inden din far har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 i mere end de sidste 3 år.”

Af Udlændingestyrelsens afslag på ...s ansøgning om familiesammenføring fremgår bl.a.:

”Afslag på ansøgning om familiesammenføring

Den 20. maj 2016 indgav Foldschack & Forchhammer på dine vegne ansøgning om familiesammenføring med C, med henvisning til, at han er din far.

Afgørelse

Udlændingestyrelsen kan ikke give dig opholdstilladelse.

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, kan der gives opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Efter vores opfattelse er der ikke oplyst om sådanne ganske særlige grunde. Du kan derfor heller ikke få opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1.

Oplysninger i sagen

Den 9. september 2015 indrejste C i Danmark.

...

Det fremgår af ansøgningen, at du bor sammen med din mor i Syrien, og at du ikke har et alvorligt handicap eller lider af alvorlig sygdom.

Derfor får du afslag (begrundelse)

...

Vi har ved afgørelsen lagt til grund, at:

- du bor sammen med din mor i Syrien, og
- du ikke har et alvorligt handicap eller lider af alvorlig sygdom.

Vi har foretaget en konkret vurdering af disse omstændigheder i forhold til Danmarks forpligtelser efter EMRK artikel 8. Vi har ved denne vurdering ikke fundet, at hensynet til familiens enhed og Danmarks internationale forpligtelser tilsiger, at der skal meddeles opholdstilladelse. Vi har lagt vægt på, at denne afgørelse ikke permanent afskærer din adgang til familiesammenføring på grund af Cs særlige midlertidige opholdsretlige status.

Vi har således vurderet, at der ikke er tale om en sådan ganske særlig situation, hvor hensynet til familiens enhed gør, at Danmark i henhold til EMRK artikel 8 er forpligtet til at give dig opholdstilladelse, inden din far har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 i mere end de sidste 3 år.”

Cs advokat klagede herefter over Udlændingestyrelsens afgørelser til Udlændingenævnet, som ved afgørelse af 2. marts 2017 stadfæstede Udlændingestyrelsens afgørelser. Af Udlændingenævnets afgørelse fremgår bl.a.:

”Udlændingenævnet har nu behandlet Deres klage af 6. december 2016 over Udlændingestyrelsens afgørelser af 11. november 2016 vedrørende Deres klienter ..., ..., ... og

Ved behandlingen af klagen har Udlændingenævnet gennemgået sagens akter samt vurderet det, som De har anført i Deres e-mail af 6. december 2016.

Udlændingenævnet finder ikke grundlag for at ændre Udlændingestyrelsens afgørelser. Deres klienter ..., ..., ... og ... kan således ikke gives opholdstilladelse i Danmark under henvisning til C, som er henholdsvis ægtefælle og fader til ..., ..., ... og ..., da C den 8. marts 2016 fik opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3 (midlertidig beskyttelsesstatus), og endnu ikke har haft denne opholdstilladelse i mere end de sidste tre år, og idet der ikke foreligger ganske særlige grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Nedenfor kan De læse nærmere om begrundelsen for denne afgørelse.

...

Faktiske omstændigheder af betydning for sagens afgørelse

Deres klient ...s ægtefælle, C, er født den 14. februar i 1965 i Syrien, hvor han er statsborger.

Deres klient ... er født den 20. februar 1973 i Syrien, hvor hun ligeledes er statsborger.

C og ... har myndige fællesbørn, ... og ..., der er født henholdsvis den 17. april 1992 og den 17. januar 1995 i Syrien, hvor de er statsborgere og to mindre-årige fællesbørn, ... og ..., der er født henholdsvis den 16. april 1999 og den 1. september 2005 i Syrien, hvor de er statsborgere.

Det fremgår af Cs asylsag blandt andet, at han og fællesbarnet ... udrejste af Syrien den 17. august 2015, og at han og ... rejste via forskellige lande til Danmark, hvor de søgte asyl den 11. september 2015.

Det fremgår endvidere af Cs asylsag blandt andet, at hans ægtefælle og parrets tre øvrige fællesbørn samt forældre bor i hjemlandet Syrien, at han har en broder i Sverige, en søster i Tyrkiet, og at han har fire brødre og en søster, der bor i Danmark.

Endvidere fremgår det af Cs asylsag blandt andet, at han er sund og rask, og ikke lider af nogen fysiske eller psykiske sygdomme eller helbredsmæssige problemer samt ikke tager nogen former for medicin regelmæssigt.

Den 29. februar 2016 blev Cs og ...s myndige fællesbarn, ..., meddelt opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 1.

Den 8. marts 2016 blev C meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, med henblik på midlertidigt ophold. Opholdstilladelsen var gyldig i et år.

Den 20. maj 2016 modtog Udlændingestyrelsen fra Dem ..., ...s, ...s og ...s ansøgninger om familiesammenføring med C. Udlændingestyrelsen modtog samtidig en stævning på vegne af blandt andet C mod Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet (Nu Udlændinge- og Integrationsministeriet), med påstand om, at sagsøgte skal anerkende, at § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, i lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016 (udlændingeloven) er ugyldig i forhold til sagsøgerne.

Udlændingestyrelsen modtog den 11. august 2016 ansøgningskemaerne

vedrørende ..., ..., ... og

Det fremgår af ...s ansøgning blandt andet, at hun opholder sig i Syrien, at hun og C mødte hinanden to måneder før brylluppet i Cs families hus og indgik ægteskab den 29. maj 1991 i Aleppo, Syrien, at hun har forældre og søskende i hjemlandet, at hun og C taler arabisk sammen, og at hun er hjemmegående.

Det fremgår endvidere af ...s ansøgningsskema blandt andet, at hun ikke har et alvorligt handicap eller lider af en alvorlig sygdom, og at hun ikke er afhængig af, at en anden person passer hende.

Det fremgår af Cs og ...s fællesbørn ...s, ...s og ...s ansøgninger, at de ligeledes opholder sig i Syrien sammen med ..., og at de ikke lider af alvorlige sygdomme eller alvorligt handicap.

Deres klient ... har desuden i sin ansøgning supplerende oplyst, at han søger om familiesammenføring med sin fader, idet han vil være alene i Syrien, når hans moders og søskendes ansøgninger bliver godkendt, at han er lærer og studerende på universitetet, og at hans fader har forsørget ham fra han var barn og indtil hans flugt. C har supplerende i sin del til ...s ansøgning oplyst, at ... har familie eller andet netværk i hjemlandet, og at Cs forældre opholder sig i Syrien.

Den 11. november 2016 meddelte Udlændingestyrelsen ..., ..., ... og ... afslag på opholdstilladelse i Danmark.

Ved e-mail af 6. december 2016 påklagede De Udlændingestyrelsens afgørelser af 11. november 2016 til Udlændingenævnet. De har til støtte for Deres klage anført blandt andet, at Udlændingestyrelsens afgørelser af 11. november 2016 er ugyldige, da udlændingelovens bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, er ugyldig, idet bestemmelsen efter sit indhold strider mod basale og klare menneskeretlige standarder, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som er inkorporeret i dansk lovgivning og som konkret må anses for at have forrang i forhold til den omhandlede bestemmelse i udlændingeloven.

De har endvidere til støtte for Deres klage anført blandt andet, at udlændingelovens 3-årsregel strider mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvor det er fastslået, at en flygtning har krav på en hurtig familiesammenføring. De har i den forbindelse henvist til Institut for Menneskerettigheders høringssvar af 6. januar 2016, herunder særligt til side 6 ff.

Vurdering

Indledningsvis bemærkes, at et eventuelt grundlag for at tillade familiesammenføring for Deres klient ... som udgangspunkt skal findes i udlændingeloven § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, og at et eventuelt grundlag for at tillade familiesammenføring for Deres klient ..., der var under 15 år på ansøgningstidspunktet, som udgangspunkt skal findes i § 9, stk. 1, nr. 2, litra d.

Den 8. marts 2016 meddelte Udlændingestyrelsen ...s ægtefælle og ...s fader, C, opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, med henblik på midlertidigt ophold. C har således ikke haft denne opholdstilladelse i mere end de sidste tre år.

... er derfor ikke omfattet af den persongruppe, der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1.

Af samme grund er ...s og Cs mindreårige fællesbarn ... ikke omfattet af den person- gruppe, der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, uanset at han er under 15 år.

Det forhold, at De til støtte for Deres klage har anført, at udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, er ugyldig, da bestemmelsen strider mod basale og klare menneskeretlige standarder, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, finder Udlændingenævnet ikke kan føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet skal i den forbindelse henvise til, at Folketinget har vedtaget bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra d, i overensstemmelse med lovgivningsproceduren og et flertal i Folketinget i den forbindelse har fundet, at reglerne er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Udlændingenævnet lægger derefter til grund, at bestemmelsen er gyldig. Udlændingenævnet foretager således en konkret og individuel prøvelse i hver enkelt sag om familiesammenføring, hvor den herboende reference har opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, herunder en prøvelse af, om Danmarks forpligtelser kan føre til, at ansøgeren skal meddeles opholdstilladelse.

...

Udlændingenævne finder herefter, at ..., ..., ... og ...s ansøgninger om opholdstilladelse skal vurderes efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Vurdering vedrørende udlændingelovens § 9 c, stk. 1

Udlændingenævnet finder, at der ikke foreligger ganske særlige grunde til at meddele Deres klienter ..., ..., ... og ... opholdstilladelse i medfør

af udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at C er meddelt opholdstilladelse i Danmark med henblik på midlertidigt ophold, jf. udlændingelovens § 7, stk. 3.

Udlændingenævnet finder, at der ikke i øvrigt foreligger oplysninger om Deres klienters personlige forhold, herunder helbredsmæssige forhold, der kan begrunde, at Deres klienter gives opholdstilladelse.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at det fremgår af Cs asylsag, at han er sund og rask, og at det fremgår af Deres klienters ansøgninger, herunder også de mindreårige børns, ... og ..., at de ikke lider af alvorlige sygdomme eller alvorlige handicaps, og at de ikke har behov for, at andre passer dem.

Udlændingenævnet har endvidere lagt vægt på, at Cs og ...s mindreårige fællesbørn opholder sig sammen med Udlændingenævnet henviser endvidere til, at de tillige opholder sig sammen med deres myndige storebroder ... i Syri- en, og at de således ikke er uden omsorgspersoner.

Det er indgået i grundlaget for Udlændingenævnets vurdering, at Cs og ...s 22-årige fællesbarn, ..., opholder sig i Danmark. Udlændingenævnet finder imidlertid, at dette ikke kan føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at ... er myndig og således må formodes at kunne klare sig selv.

Det forhold, at Deres klient ... i sin ansøgning har oplyst, at han søger om familiesammenføring med sin fader, idet han vil være alene i Syri- en, når hans moders og søskendes ansøgninger bliver godkendt, finder Udlændingenævnet ikke kan føre til en ændret vurdering.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at ... er myndig og således må formodes at kunne klare sig selv, ligesom der ikke ses at foreligge en helt særlig tilknytning mellem ... og C, der ligger ud over, hvad der følger af slægtskabet i sig selv.

Udlændingenævnet bemærker i den forbindelse, at en afgørelse om afslag på opholdstilladelse til ... ikke udgør en krænkelse af hans og Cs rettigheder efter Den Europæiske Menneskerettigheds- konvention artikel 8, da der ikke i sagen foreligger oplysninger om forhold, som bevirker, at det vil være uproportionalt at meddele ... af- slag på opholdstilladelse i Danmark.

Udlændingenævnet bemærker i den forbindelse, at der efter de gældende danske regler for familiesammenføring kan meddeles opholdstilladelse til en kernefamilie, forstået som forældre og mindreårige børn, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, men at der som udgangspunkt

ikke er adgang til familiesammenføring med myndige børn, hvor der ikke foreligger særlige pasnings- eller plejebehov, jf. lovbemærkningerne til udlændingelovens § 9 c.

Udlændingenævnet finder endvidere, at et afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i forhold til Deres klienter på nuværende tidspunkt ikke kan anses for at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, idet Deres klients ægtefælle og de mindreårige børn, ... og ..., ikke herved er afskåret fra muligheden for familiesammenføring med C på et senere tidspunkt, hvis betingelserne herfor i øvrigt måtte være opfyldt. Udlændingenævnet henviser herved til, at C aktuelt ikke har opholdt sig i Danmark i mindst tre år med en opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3.

Udlændingenævnet stadfæster således Udlændingestyrelsens afgørelser af 11. november 2016.”

Det fremgår af Udlændingestyrelsens afgørelse af 24. marts 2017, at C har fået forlænget sin opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, til udløb den 9. marts 2018.

Det er under hovedforhandlingen oplyst, at Cs opholdstilladelse er blevet yderligere forlænget.

I 2013 søgte 7.557 personer om asyl i Danmark. I 2014 var tallet 14.792, i 2015 var det 21.316, i 2016 6.266 og i 2017 3.499.

Forklaringer

X og B har afgivet forklaring for landsretten.

X har forklaret blandt andet, at han rejste ud af Syrien med sin familie den 5. august 2012. De var nødt til at forlade Syrien, da der havde været en mas-sacre i nærheden af deres bopæl. De boede i udkanten af Damaskus, og da de er statsløse palæstinensere, blev de rådet til at forlade området. De rejste til Libanon.

Da han havde bragt familien i sikkerhed i Libanon, tog han tilbage til Syrien for at arbejde. Han var ansat ved staten, og han kunne derfor ikke forlade landet. Han kom dog uden problemer igennem kontrollen ved grænsen mellem Syrien og Libanon, da han be-

talte herfor. I perioden, hvor han arbejdede i Syrien, forsørgede han familien i Libanon. Efter at have opholdt sig fire måneder i Syrien rejste han tilbage til Libanon. Staten havde besluttet, at alle syriske statsansatte skulle bære våben, og det ønskede han ikke. Han ville ikke være en del af konflikten i Syrien.

Han og ægtefællen har fire børn. ..., der i dag er 21 år, har fået politisk asyl i Danmark, og han bor i Aarhus. En datter bor fortsat i Syrien, hvor hun er gift med en syrisk mand. Han har også en datter, der er blevet familiesammenført med sin mand i Danmark. Det er alene ægtefællen og en mindreårig datter, som han ønsker sig familie- sammenført med. De opholder sig i Sydlibanon.

Han forlod Libanon i 2014, hvor han opholdt sig ulovligt. En dag blev han stoppet af det libanesiske politi, og han fik besked om, at han skulle forlade Libanon inden 48 timer. Han ønskede ikke at bringe familien i fare på turen til Europa, og han valgte derfor at tage af sted alene. Han følte ikke, at han havde et valg i forhold til at tage familien med, og han regnede med, at de senere ville blive familiesammenført med ham. Det var ikke muligt for dem at tage tilbage til Syrien, og det var mere sikkert for dem at blive i Libanon. Sønnen rejste først senere til Danmark.

Hans ægtefælle og datter opholder sig ulovligt i Libanon, og han er derfor bekymret for deres sikkerhed. De kan blive stoppet af politiet og sendt tilbage til Syrien. Selv om de bor i en flygtningelejr, kan de blive sendt hjem, hvis de forlader lejren.

Hans ægtefælle har haft en blodprop, men det er ikke muligt at fremlægge dokumentation herfor. Ægtefællen er udelukkende blevet undersøgt på klinikken i flygtningelejren, da det er for dyrt at blive undersøgt inde i byen. Det er desuden farligt for hende at tage ind til byen. Hun får smertestillende medicin, men hun har ikke modtaget medicinsk behandling for blodproppen. Hun er lidt lammet i ansigtet.

Han rejste til Danmark via Syrien, Tyrkiet og Grækenland. Han valgte at rejse til Danmark på grund af, at det er et demokratisk samfund med menneskerettigheder. Han har opholdstilladelse i Danmark frem til den 10. oktober 2018. Han kan ikke vende tilbage til Syrien, da det område, hvor han boede, er fyldt med militser, som hjælper staten. Han har som statsløs palæstinenser i Syrien ikke samme rettigheder som syriske statsborgere.

Siden han er kommet til Danmark, er hans psykiske tilstand blevet meget dårlig. Hans ægtefælle og datter har meget brug for ham. Hans datters psykiske tilstand er også meget dårlig, da hun har oplevet massakrer. Han savner sin datter, og han har som far også en rolle i forhold til datteren. Han forsørger familien og drager omsorg for den.

B har forklaret blandt andet, at han kommer fra Aleppo i Syrien. Han har været gift med sin ægtefælle siden 1993, og de har fire børn. Det ældste barn, ..., er hans brors barn, som han har adopteret. ... er 24 år, og hun opholder sig i Danmark. De to sønner opholder sig også i Danmark. Sønnen ... ankom til Danmark for otte måneder siden. Ægtefællen og datteren på 14 år, som blev tilbage i Syrien, er flygtet til Tyrkiet for ca. to måneder siden.

Han flygtede fra Syrien i juni 2015. I Syrien var han selvstændig erhvervsdrivende inden for byggebranchen. Årsagen til, at han flygtede, var, at myndighederne ville have penge af ham. Han blev opkrævet penge af myndighederne for at få lov til at arbejde. De truede med at slå ham ihjel, hvis de ikke fik penge af ham. Ægtefællen var hjemmegående.

Han kom til Danmark i september 2015 via Tyrkiet og Grækenland. Han blev smuglet i båd fra Tyrkiet til Grækenland, hvorefter han blev kørt i en lukket kassevogn til Danmark. Han betalte i alt 8.500-9.000 dollars for turen. Han flygtede sammen med Resten af familien kom ikke med, da turen var farlig. Det var meningen fra begyndelsen, at de skulle til Danmark, da han havde hørt en del om Danmark i forhold til menneskerettighederne og frihed. Han regnede med, at han ville få familiesammenføring med familien, når han kom til Danmark.

Ægtefællen og datteren, ..., har svært ved at klare sig i Tyrkiet og overvejer derfor at tage tilbage til Syrien. Han er i kontakt med dem hver anden eller tredje dag. Det bliver ikke muligt at opretholde kontakten, hvis de tager tilbage til Syrien. Hans ægtefælle har det psykisk dårligt og har forhøjet blodtryk. Han har det selv dårligt på grund af situationen.

Retsgrundlaget

Af dagældende udlændingelovs § 9 c, stk. 1, som affattet ved lov nr. 365 af 6. juni 2002, fremgår bl.a.:

”§ 9 c. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde taler derfor...”

I lovforslagets bemærkninger (L nr. 152 af 28. februar 2002) hedder det bl.a.:

”Almindelige bemærkninger

...

7.6. Forholdet til internationale konventioner

...

Det er endvidere regeringens vurdering, at de øvrige foreslåede ændringer i reglerne om familiesammenføring er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Danmarks øvrige internationale forpligtelser, jf. herved afsnit 7.1.-7.4.

Det bemærkes i den forbindelse, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har en sådan karakter og er opbygget på en sådan måde, at det oftest ikke så meget er selve reglerne på et bestemt retsområde som reglernes anvendelse, der i det konkrete tilfælde kan være i strid med rettighederne i henhold til konventionen. Det forudsættes således, at de skønmæssige beføjelser, der i medfør af dette forslag overlades til udlændingemyndighederne, administreres i overensstemmelse med bestemmelserne i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Regeringen er herved opmærksom på, at det følger af *Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8*, at der uanset de foreslåede ændrede regler for familiesammenføring i helt særlige tilfælde må gives tilladelse til familiesammenføring.

...

De foreslåede bestemmelser vil derfor blive administreret på en sådan måde, at der meddeles tilladelse til familiesammenføring i situationer, hvor en nægtelse heraf ville stride mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til familieliv eller artikel 12 om retten til at indgå ægteskab og stifte familie, jf. nærmere om Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis vedrørende artikel 8 nedenfor.

Opholdstilladelse vil i givet fald skulle meddeles i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 1, 1. pkt., i de situationer, hvor den i øvrigt relevante bestemmelse ikke rummer mulighed for meddelelse af opholdstilladelse.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har anerkendt det almindelige internationale princip om, at de enkelte lande har en generel kompetence til at kontrollere udlændinges adgang til ophold i landet. Kompetencen skal dog udnyttes med respekt af bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, hvorefter enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv.

Artikel 8 indebærer ikke en generel og ubetinget ret til familiesammenføring.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis indebærer bestemmelsen dog, at der i særlige tilfælde ikke kan nægtes familiesammenføring. I den forbindelse lægges der vægt på den indrejsendes kulturelle og familiemæssige tilknytning til hjemlandet. Der lægges endvidere vægt på årsagen til den adskillelse, der ønskes tilendebragt, herunder om denne skyldes de pågældendes eget valg. Der lægges endvidere vægt på, om det herboende familiemedlem har mulighed for at tage ophold sammen med det udenlandske familiemedlem i det andet land. Endelig lægges der vægt på tidspunktet for etableringen af familielivet, herunder om ægteskabet er indgået på et tidspunkt, hvor ægtefællerne ikke kunne have en berettiget forventning om at få tilladelse til at optage familielivet i det pågældende land. For så vidt angår børns sammenføring med forældre lægges der foruden de allerede nævnte momenter vægt på barnets alder, situation i oprindelseslandet og afhængighed af forældrene.

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention sikrer således ikke en ret til at vælge, i hvilket land et familieliv skal optages. En pligt for landet til at tillade familiesammenføring vil som udgangspunkt kun foreligge, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold.

Som eksempel herpå kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 2, som inden udrejsen var og fortsat er gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse eller dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Derimod vil en herboende flygtning eller person med beskyttelsesstatus, der først efter flugten til Danmark gifter sig med en person fra sit hjemland, som udgangspunkt ikke kunne antages at være i en sådan særlig situation, at der foreligger en pligt for landet til at tillade familiesammenføring. I den nævnte situation vil ægteskabet således være indgået på et tidspunkt, hvor ægtefællerne ikke kunne have en berettiget forventning om at få tilladelse til at optage familielivet her i landet. Denne gruppe vil kunne nægtes familiesammenføring efter de samme regler, som gælder for personer med dansk indfødsret.

Herudover vil en henvisning af et ægtepar til at leve som familie i et andet land i helt særlige øvrige tilfælde kunne virke så belastende for det herboende familiemedlem, at det muligvis reelt vil kunne være et indgreb i retten til

et familieliv i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, såfremt familiesammenføring ikke tillades.

Beskyttelsen af familielivet omfatter ikke alene ægtefæller/samlevende og deres mindreårige børn, men kan efter omstændighederne også omfatte andre familiemedlemmer fra den pågældendes husstand.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

...

Til § 1

...

Til nr. 3

...

§ 9 c

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 1, 1. pkt., kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde taler derfor.

Bestemmelsen viderefører dele af anvendelsesområdet for den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, samt dele af anvendelsesområdet for den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der uden for de i den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nævnte tilfælde har nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en i Danmark fastboende person.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde i øvrigt taler derfor, herunder at udsendelse, jf. udlændingelovens § 30, ikke har været mulig i mindst 18 måneder.

Det primære anvendelsesområde for den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 stk. 2, nr. 1, er meddelelse af opholdstilladelse med henblik på adoption, ophold som led i et plejeforhold eller, hvis særlige grunde taler derfor, ophold hos barnets nærmeste familie. Denne del af bestemmelsens anvendelsesområde videreføres i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 3, jf. ovenfor.

Efter gældende praksis anvendes de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1 og 4, endvidere i visse tilfælde, hvor der er en familiemæssig tilknytning mellem ansøgeren og den herboende person.

Det drejer sig navnlig om tilfælde, hvor familiesammenføring ikke er mulig efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 1, men hvor det som følge af Danmarks internationale forpligtelser herunder navnlig Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 er nødvendigt at tillade familiesammenføring. Efter gældende praksis kan der endvidere i andre ganske særlige tilfælde efter en helt konkret vurdering meddeles tilladelse til familiesammenføring i tilfælde, hvor familiesammenføring ikke er mulig efter de gældende bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 1.

...

Der kan endvidere f.eks. meddeles opholdstilladelse i tilfælde, hvor en handicappet udlænding over 18 år risikerer at blive efterladt alene i hjemlandet, fordi resten af familien har fået opholdstilladelse her i landet, og den pågældende har været afhængig af familiens pleje og forsørgelse, eller hvor der er tale om et særligt kvalificeret søskendeforhold normalt i form af, at en væsentlig ældre herboende søskende i en årrække forinden indrejsen i Danmark har fungeret som forælder og forsørger for en mindreårig søskende.

...

Det bemærkes endvidere, at det ved de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 1, nr. 2 og 3, præciseres udtrykkeligt, at der alene kan gives tilladelse til familiesammenføring med mindreårige børn efter denne bestemmelse, hvis den herboende forælder eller person har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, opholdstilladelse med konventions- eller beskyttelsesstatus, tidsubegrænset opholdstilladelse eller opholdstilladelse med henblik på varigt ophold. Der kan således ikke meddeles opholdstilladelse efter de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 1, nr. 2 og 3, i tilfælde, hvor den herboende forælder eller person har tidsbegrænset opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold. Det foreslås, at denne persongruppe meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 1, 1. pkt., i overensstemmelse med tidligere praksis, jf. bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 1, nr. 2 og 3.

Der vil i alle tilfælde, hvor nægtelse af familiesammenføring vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og hvor der ikke efter andre bestemmelser er mulighed for at tillade familiesammenføring, skulle meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 1, 1. pkt.”

Ved lov nr. 567 af 18. juni 2012 ændredes affattelsen af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., der herefter fik følgende ordlyd:

”9 c. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor...”

Af lovforslagets bemærkninger (L nr. 150 af 11. april 2012) fremgår om den ændrede affattelse af § 9 c, stk. 1, 1. pkt. bl.a.:

”Almindelige bemærkninger

...

4. Præcisering af muligheden for at give opholdstilladelse til børn over 15 år med henblik på familiesammenføring

4.1. Gældende ret

Alderskravet i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, indebærer, at der normalt kun kan gives opholdstilladelse på baggrund af familiesammenføring med en eller begge herboende forældre til børn under 15 år.

Til børn, der er fyldt 15 år, kan der kun gives opholdstilladelse på baggrund af familiesammenføring med en herboende forælder, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler for det, eller hvis et afslag på familiesammenføring i øvrigt vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. I sådanne tilfælde gives opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Ganske særlige grunde kan f.eks. være, hvis barnet søger om opholdstilladelse i Danmark sammen med den forælder, som barnet hidtil har boet hos i hjemlandet, eller hvis den af barnets forældre i hjemlandet, som barnet hidtil har opholdt sig hos, får tilladelse til familiesammenføring i Danmark med en person, der ikke er barnets anden forælder.

Ganske særlige grunde kan endvidere foreligge, hvis barnet ikke har anden tilbageværende familie eller omsorgspersoner i hjemlandet og derfor må søge ophold hos sin forælder i Danmark. Det kan ligeledes være tilfældet, hvis en af barnets forældre opholder sig i hjemlandet, men på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap ikke er i stand til at tage vare på barnet, eller at barnet risikerer at blive eller er blevet tvangsfjernet fra denne forælder.

Derudover kan der være tale om tilfælde, hvor det på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende forælder til at tage ophold med barnet i et andet land, hvor forælderen ikke ville have behandlings- eller pasningsmuligheder. Det kan også være tilfælde, hvor den herboende forælder har forældremyndighed over eller udøver samværsret over mindreårige børn bosiddende i Danmark og derfor ikke bør henvises til at tage ophold i et andet land.

Ligeledes kan der være tale om tilfælde, hvor den herboende forælder har opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, og således vil være afskåret fra at tage ophold med barnet i hjemlandet. Det vil også være tilfældet, hvis den eller de herboende forældre har opholdstilladelse som flygtninge, og barnet er blevet adskilt fra disse under flugten fra hjemlandet, men efterfølgende får genetableret kontakten med forældrene og derefter søger familiesammenføring.

4.2. Forslag om præcisering af de særlige tilfælde, hvor børn mellem 15 og 18 år har adgang til familiesammenføring

Regeringen finder, at adgangen til at give opholdstilladelse til børn, der er fyldt 15 år, skal tydeliggøres. Det forslås derfor at præcisere praksis for vurderingen af hensynet til barnets tarv i sådanne situationer i udlændingeloven.

Dermed vil det fremgå direkte af udlændingeloven, at hensynet til barnets tarv kan tale for familiesammenføring af en mindreårig udlænding, uanset at barnet er over 15 år.

...

8. Forholdet til internationale konventioner

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv.

Det følger af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Domstolen), at medlemsstaterne har ret til i overensstemmelse med international ret og med respekt af deres menneskeretlige forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at kontrollere udlændinges indrejse, ophold og udvisning, jf. f.eks. Abdulaziz m.fl. mod UK (dom af 28. maj 1985). Kompetencen skal således anvendes med respekt af bl.a. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om retten til respekt for bl.a. familieliv.

Artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention indeholder først og fremmest en forpligtelse for medlemsstaten til ikke at gøre indgreb i udøvelsen af retten til bl.a. familieliv, medmindre det sker i overensstemmelse med loven, varetager ét eller flere af de i artikel 8, stk. 2, opregnede hensyn og er nødvendigt i et demokratisk samfund. Hertil kommer, at staten efter omstændighederne har en positiv forpligtelse til at sikre en effektiv opfyldelse af retten til familielivet. Sondringen mellem negative og positive forpligtelser under artikel 8 er imidlertid ikke skarp, ligesom den ikke nødvendigvis bliver afgørende for udfaldet af den konkrete vurdering. I begge situationer må der foretages en vurdering af hensynet til den enkelte set i forhold til retten til at kontrollere udlændinges indrejse m.v., jf. f.eks. Gül mod Schweiz (dom af 19. februar 1996) og Ramos Andrade mod Holland (afgørelse af 6. juli 2004).

I den forbindelse tillægges medlemsstaterne efter Domstolens praksis en vis skønsmargin (»margin of appreciation«). Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 indebærer således efter Domstolens praksis ikke, at medlemsstaterne har en generel og ubetinget forpligtelse til at respektere en families valg af, i hvilket land et familieliv skal optages, eller til at tillade familiesammenføring af børn, jf. f.eks. Abdulaziz m.fl. mod UK (dom af 28. maj 1985) og Gül mod Schweiz (dom af 19. februar 1996). I stedet for vil der efter Domstolens praksis skulle foretages en vurdering af omstændighederne i hver enkelt sag, jf. f.eks. Gül mod Schweiz (dom af 19. februar 1996).

I den forbindelse vil der efter Domstolens praksis skulle lægges vægt på årsagen til den adskillelse, der ønskes tilendebragt, jf. f.eks. Ahmut mod Hol-

land (dom af 28. november 1996), Chandra m.fl. mod Holland (afgørelse af 13. maj 2003) og Tuquabo-Tekle m.fl. mod Holland (dom af 1. december 2005). Hvor adskillelsen skyldes ansøgerens eller referencens egen beslutning, vil dette kunne tale imod en forpligtelse til at respektere de pågældendes valg af, i hvilket land et familieliv ønskes optaget. I modsat retning taler, hvis referencen uanset adskillelsen har forsøgt at bibeholde et familieliv med ansøgeren, men dette ikke har været muligt som følge af bl.a. medlemsstatens begrænsning af muligheden for indrejse m.v., jf. f.eks. Berrehab mod Holland (dom af 21. juni 1988).

Det vil i den forbindelse tillige skulle vurderes, om referencen har mulighed for at tage ophold sammen med ansøgeren i det andet land, jf. f.eks. Ahmut mod Holland (dom af 28. november 1996), Rodrigues Da Silva og Hoogkamer mod Holland (dom af 31. januar 2006) og Nunez mod Norge (dom af 28. juni 2011). Tilladelse til indrejse og ophold kræver således som udgangspunkt, at det ikke vil være muligt eller i praksis næsten umuligt for parterne at etablere og udvikle deres familieliv i et andet land. Det vil kunne være tilfældet, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor referencen ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel herpå kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse eller dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Der kan endvidere lægges vægt på ansøgerens kulturelle, sproglige og familiemæssige tilknytning til hjemlandet, ligesom ansøgerens alder på ansøgningstidspunktet vil kunne tages i betragtning, jf. f.eks. Sen mod Holland (dom af 21. december 2001), Gül mod Schweiz (dom af 19. februar 1996), Chandra m.fl. mod Holland (afgørelse af 13. maj 2003) og Ramos Andrade mod Holland (afgørelse af 6. juli 2004). Også det forhold, at referencen har stiftet familie i det land, hvor familielivet med ansøgeren ønskes optaget, vil kunne indgå i vurderingen, herunder særligt hvor referencen har fået børn, der er født og opvokset i det pågældende land og har haft deres skolegang der eller i øvrigt været en del af landets kulturelle miljø, jf. f.eks. Sen mod Holland (dom af 21. december 2001) og Tuquabo-Tekle m.fl. mod Holland (dom af 1. december 2005).

Der vil skulle foretages en tilsvarende vurdering i sager, hvor ansøgeren tidligere har haft opholdstilladelse i Danmark og ønsker at genindrejse. I denne vurdering vil udover retten til familieliv også indgå retten til privatliv, som omfatter retten til at etablere og udvikle relationer til andre mennesker og den omkringliggende verden og kan omfatte aspekter af et individs sociale identitet. Ved vurderingen skal der bl.a. lægges vægt på, hvor barnet har haft de formative år af sin opvækst, hvor barnet har sin nære familie, og barnets individuelle interesser og forhold i forbindelse med udrejsen af Danmark, jf. f.eks. Osman mod Danmark (dom af 14. juni 2011).

Vurderingen af retten til familieliv efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention skal som udgangspunkt foretages uafhængigt af spørgsmålet om forældremyndighed. Efter Domstolens praksis lægges der

således vægt på det faktiske - og ikke det formelle - forhold mellem parterne.

Domstolens praksis i sager om familiesammenføring af børn kan efter regeringens opfattelse sammenfattes således, at medlemsstaten ved udøvelsen af sin skønsmæssige beføjelse til at afgøre, om der i den konkrete situation skal gives opholdstilladelse, skal foretage en vurdering af indgrebets nødvendighed med henblik på at godtgøre, at der er den rette balance mellem statens interesse i at kontrollere udlændinges indrejse og ophold og parternes interesse i at leve sammen i medlemsstaten som familie. Det skal i den forbindelse vurderes, om staten kunne vælge en mindre indgribende form for restriktion frem for en mere indgribende, og om indgrebets intensitet står i et rimeligt forhold til det angivne formål (kravet om proportionalitet). Tilladelse til indrejse og ophold (familiesammenføring) kræver som udgangspunkt, at det ikke vil være muligt - eller i praksis overordentligt vanskeligt - for parterne at etablere og udvikle deres familieliv i et andet land. I den forbindelse skal medlemsstaten navnlig lægge vægt på årsagen til adskillelsen, ligesom ansøgerens kulturelle, sproglige og familiemæssige tilknytning til hjemlandet og eventuelt alder vil kunne tillægges en vis vægt.

Herudover vil en henvisning til at leve som familie i et andet land i helt særlige tilfælde kunne virke så belastende for referencen, at det muligvis reelt vil kunne være et indgreb i retten til et familieliv i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvis familiesammenføring ikke tillades. Det er regeringens vurdering, at de foreslåede ændringer i reglerne om familiesammenføring af børn er i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det bemærkes i den forbindelse, at Den Europæiske Menneskerettighedskonvention har en sådan karakter og er opbygget på en sådan måde, at det oftest ikke så meget er selve reglerne på et bestemt retsområde som reglernes anvendelse, der i det konkrete tilfælde kan være i strid med rettighederne i konventionen.

Det er i den forbindelse forudsat, at de skønsmæssige beføjelser, der i medfør af dette forslag overlades til udlændingemyndighederne, administreres i overensstemmelse med bestemmelserne i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols løbende fortolkning heraf.

...

I præamblen til FN's konvention om barnets rettigheder (FN's børnekonvention) anføres det, at familien - som den grundlæggende enhed i samfundet og naturlige ramme for alle sine medlemmer og særligt børns vækst og trivsel - bør gives den nødvendige beskyttelse og hjælp, og at barnet med henblik på fuld og harmonisk udvikling af sin personlighed bør vokse op i et familiemiljø.

Det grundlæggende hensyn til barnets tarv fastslås i artikel 3, stk. 1, i FN's børnekonvention, hvorefter barnets tarv i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for so-

cialt velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal komme i første række.

Efter artikel 9, stk. 3, i FN's børnekonvention, skal deltagerstaterne respektere retten for et barn, der er adskilt fra den ene eller begge forældre, til at opretholde regelmæssig personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre, undtagen hvis dette strider mod barnets tarv.

Det følger af artikel 10, stk. 1, i FN's børnekonvention, at ansøgninger fra et barn eller dets forældre om indrejse i eller udrejse fra en deltagende stat med henblik på familiesammenføring skal behandles på en positiv, human og hurtig måde af deltagerstaterne. Deltagerstaterne skal endvidere sikre, at indgivelse af en sådan ansøgning ikke medfører negative virkninger for ansøgere og deres familiemedlemmer. Efter artikel 10, stk. 2, skal et barn, hvis forældre har fast bopæl i forskellige stater, have ret til, undtagen under særlige omstændigheder, regelmæssigt at have personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre. Med henblik herpå skal deltagerstaterne respektere barnets og dets forældres ret til at forlade et hvilket som helst land, herunder deres eget, og til at indrejse i deres eget land. Retten til at forlade et hvilket som helst land skal kun underkastes sådanne begrænsninger, som er fastsat ved lov, og som er nødvendige for at beskytte den nationale sikkerhed, den offentlige orden (ordre public), folkesundheden eller sædeligheden, eller andre personers rettigheder og friheder, og som er i overensstemmelse med de øvrige rettigheder, der er anerkendt i konventionen.

Efter artikel 12, stk. 1, i FN's børnekonvention har et barn, der er i stand til at udforme sine egne synspunkter, retten til frit at udtrykke disse synspunkter i alle forhold, der vedrører barnet; barnets synspunkter skal tillægges passende vægt i overensstemmelse med dets alder og modenhed.

FN's børnekonvention anerkender således ikke en generel og ubetinget ret til familiesammenføring af børn, men indeholder alene en anbefaling om en positiv, human og hurtig behandling af ansøgninger herom. Hertil kommer, at deltagerstaterne skal sikre et barn, hvis forældre har fast bopæl i forskellige stater, ret til, undtagen under særlige omstændigheder, regelmæssigt at have personlig forbindelse og direkte kontakt med begge forældre. En sikring af regelmæssig kontakt indebærer ikke nødvendigvis, at der skal gives tilladelse til familiesammenføring, idet sådan kontakt vil kunne komme i stand på anden vis, herunder ved udstedelse af besøgsvisum m.v.

Det er regeringens vurdering, at de foreslåede ændringer i reglerne om familiesammenføring af børn er i overensstemmelse med FN's børnekonvention.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

...

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt.,

kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed taler derfor.

Efter gældende praksis kan der bl.a. i særlige tilfælde gives opholdstilladelse til børn over 15 år med henblik på familiesammenføring med en forælder i Danmark. Denne praksis foreslås præciseret i bestemmelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 c, stk. 1, præciseres det i bestemmelsens 1. pkt. således, at hensynet til barnets tarv indgår i vurderingen af, om ganske særlige grunde taler for at give opholdstilladelse, hvis der er tale om en udlænding under 18 år.

Som i dag kan hensynet til barnets tarv således indebære, at der kan gives opholdstilladelse til mindreårige udlændinge over 15 år med henblik på familiesammenføring med en eller begge herboende forældre.

Det vil som hidtil være tilfældet, hvis barnet har boet hos den ene eller begge forældre og været en del af husstanden, hvis adskillelsen af barn og forældre ikke har været frivillig og er årsag til, at barnet ikke tidligere har kunnet søges familiesammenført, og hvis barnet søges familiesammenført straks efter, at den ufrivillige adskillelse er ophørt.

Der er tale om en præcisering af gældende ret, og bestemmelsen vil blive administreret som hidtil.”

Procedure

X har til støtte for sin påstand om ophævelse af Udlændingenævnets afgørelser gjort gældende, at Udlændingenævnets afgørelser er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Af artikel 8, stk. 2, fremgår, at ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder. Dette betyder, at der i hver enkelt sag, hvor en udlænding søger familiesammenføring med en herboende person, skal foretages en konkret vurdering af, hvorvidt det på baggrund af sagens samlede omstændigheder er proportionalt – bl.a. ud fra Danmarks interesse i at kontrollere indvandringen – at meddele afslag på familiesammenføring. Ved denne afvejning overlades der en vis skønsmargin til staten, hvis udstrækning beror på sagens omstændigheder.

Det kan lægges til grund, at det er et alvorligt indgreb i Xs familieliv, at han er blevet meddelt afslag på familiesammenføring, idet han ikke har mulighed for at udøve familielivet andre steder end i Danmark. Spørgsmålet er derfor, om Xs familieliv, der er etableret forud for flugten, med rette kan afbrydes i en periode på tre år ud fra de samfundsmæssige hensyn, som kan varetages efter artikel 8, stk. 2.

Der gælder ikke en generel og ubetinget ret til familiesammenføring, da familier ikke har en umiddelbar ret til at vælge det land, hvori de vil udøve deres familieliv. Staterne har dog en forpligtelse til at sikre familiesammenføring af nærtstående familiemedlemmer, hvis der er uoverstigelige objektive forhindringer for at udøve familielivet i et andet land. Højesteret har i dom af 6. november 2017 fastslået, at begrænsningen i adgangen til familiesammenføring er begrundet i hensyn, der kan varetages efter artikel 8, og at den omhandlede ”3-årsregel” ikke er i strid med artikel 8, når der er tale om familiesammenføring med ægtefæller. Højesteret har imidlertid ikke taget stilling til, om det samme gælder, når der er tale om familiesammenføring med børn.

Proportionalitetsafvejningen, som skal foretages i familiesammenføringsager med børn, er anderledes, da hensynet til barnets tarv skal indgå med betydelig vægt. Dette understøttes også af FN’s Konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder, hvoraf det fremgår, at barnets tarv skal varetages.

Der er ikke grundlag for at nægte X familiesammenføring ud fra de samfundsmæssige hensyn. Det kan lægges til grund, at den indførte grænsekontrol har medført et fald i asylansøgere. Det bestrides derfor, at immigrationskontrollen er så tungtvejende et hensyn i forhold til de allerede indrejste flygtninge og deres ret til at udøve familieliv, at det kan begrænse deres ret hertil i henhold til artikel 8. Det faldende antal asylansøgere bør derfor indgå i vurderingen af, om det er et nødvendigt indgreb i familielivet. Højesteret har ved dom af 6. november 2017 ikke generelt afvist, at det ikke har nogen betydning.

EU’s familiesammenføringsdirektiv artikel 8 har ikke nogen betydning i forhold til dansk ret som følge af det danske retsforbehold, og der er i øvrigt ikke støtte for, at 2-årsreglen i direktivet kan udstrækkes til at gælde familiesammenføring i flygtningesager.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har ikke taget stilling til, om en lovbestemt venteperiode er forenelig med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Udlændingenævnets synspunkter om, at andre europæiske lande også har indført en karensperiode i forhold til ansøgning om familiesammenføring, og at dette må betyde, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vil være mere tilbageholdende med eventuelt at tilsidesætte ”venteperioden”, har ingen relevans i forhold til vurderingen af denne sag.

Der er en lempelig adgang til familiesammenføring for personer, som har fået asyl, idet denne gruppe ikke har mulighed for at udøve retten til familieliv i hjemlandet. Dette gælder også X. Det blev fastslået i Domstolens afgørelser i Tanda- Muzinga mod Frankrig (præmis 75) og Mugenzi mod Frankrig (præmis 54), at flygtninge på grund af deres særligt sårbare situation har krav på en mere favorabel adgang til familiesammenføring end andre udlændinge. Det følger endvidere af afgørelserne, at det i familiesammenføringsager for flygtninge skal indgå med betydelig vægt i proportionalitetsafvejningen, at adskillelsen til familien – som tilfældet også er for X

– beror på asylbegrundede omstændigheder og ikke som i andre familiesammenføringsager almindeligvis udlændingens eget valg. Det følger desuden af afgørelserne, at familiens enhed er en grundlæggende forudsætning for, at personer, der er flygtet fra forfølgelse, kan genetablere et normalt samliv. Det følger også af sagen Tanda-Muzinga mod Frankrig (præmis 67), at hensynet til barnets tarv skal indgå med ganske betydelig vægt. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har endvidere fastslået, at en hurtig og effektiv gennemførelse af flygtningens adgang til familiesammenføring er vigtig. Af sagerne Tanda-Muzinga mod Frankrig (præmis 75), Mugenzi mod Frankrig (præmis 54) og Senigo Logue m.fl. mod Frankrig (præmis 75) fremgår, at sager om familiesammenføring for personer med international beskyttelse skal behandles og gennemføres hurtigt. Det bærende element i disse afgørelser er, at flygtninge har et retskrav på en særlig hurtig familiesammenføring, da de som følge af alvorlige forhold i hjemlandet ikke har mulighed for at genetablere deres familieforhold andetsteds.

X har ret til familiesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, idet der foreligger sådanne ganske særlige grunde til, at han skal meddeles familiesammenføring.

Bestemmelsen skal navnlig anvendes, hvor det som følge af Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og FN's Konvention af 20. november 1989 om Barnets rettigheder, er nødvendigt

at tillade familiesammenføring. Adgangen til at give dispensation til familiesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, til personer, som har opnået beskyttelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, sker på et alt for snævert grundlag. Der meddeles alene dispensation til personer, hvor der er særlige helbredsmæssige forhold, eller hvis der er tale om mindreårige børn uden værge. Der er andre hensyn, der bør indgå i vurderingen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, herunder at der er tale om børn, som befinder sig i en vanskelig situation i hjemlandet, og hvis familielivet risikerer at lide uoprettelig skade. De hensyn, som blev taget i forhold til X i asylsagen, bør på samme måde indgå i vurderingen om familiesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Ægtefællen og datteren opholder sig ulovligt i Libanon, og de er yderst begrænsede i deres bevægelsesmuligheder, idet der er risiko for, at de bliver udsendt til Syrien. De er også uden forsørgelse, og datteren har brug for at være sammen med begge forældre. Der foreligger derfor særlige grunde, som taler for, at der skal meddeles familiesammenføring.

Udlændingenævnet har ikke foretaget et konkret og tilbundsående skøn i sagen. Der er alene foretaget en generel afvisning af retten til familiesammenføring med henvisning til, at der ikke foreligger særlige helbredsmæssige forhold, som taler for, at der skal meddeles ret til familiesammenføring. Nævnet har dermed sat skøn under regel og lagt lovforarbejderne uprøvet til grund.

Til støtte for påstanden om godtgørelse har X gjort gældende, at der er grundlag for at tildele ham en godtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 sammenholdt med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 13 og 41.

Udlændingenævnets afslag på familiesammenføring har medført, at han er blevet angst og stresset. Der er praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som omhandler, hvornår der er grundlag for at tilkende godtgørelse.

A, B og C har til støtte for deres påstande om, at Udlændingenævnets afgørelser er ugyldige, gjort gældende, at Udlændingenævnets afgørelser er i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

En korrekt proportionalitetsafvejning i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 fører til, at A, B og C har et materielt krav på familiesammenføring med deres familier.

Praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol sonderer mellem immigranter og flygtninge. Domstolens praksis har været mere restriktiv i forhold til familiesammenføring for immigranter. Flygtninge har krav på familiesammenføring, hvis familielivet ikke kan udøves på grund af uoverstigelige forhindringer. Det blev fastslået i Domstolens afgørelser i Tanda-Muzinga mod Frankrig (præmis 73-76) og Mugenzi mod Frankrig (præmis 52-56), at flygtninge har krav på favorabel adgang til familiesammenføring, da denne gruppe er i en særlig sårbar situation med behov for en særlig beskyttelse fra konventionsstaterne. Det blev endvidere fastslået, at det er en ret for flygtninge at bevare familiens enhed, da familielivet ikke kan udøves på grund af uoverstigelige forhindringer, og da det ikke kan tilskrives flygtningsens eget valg at efterlade familien i hjemlandet. Der er bred europæisk konsensus om, at flygtninge skal have adgang til den mere favorable familiesammenførings-procedure. Danmarks opsplitning i forhold til forskellige kategorier af flygtninge er ikke set andre steder i Europa.

I forarbejderne til 3-årsreglen er som begrundelse for at suspendere adgangen til familiesammenføring anført, at karakteren og omfanget af tilknytningen til Danmark er begrænset som følge af beskyttelsesbehovets forventede midlertidige karakter sammenholdt med, at opholdstilladelsernes varighed alene meddeles for ét år ad gangen. Der er dog hverken i forarbejderne eller fra Udlændingenævnets side henvist til praksis, der understøtter, at der med sådanne begrundelser er adgang til at fravige den favorable adgang til familiesammenføring for flygtninge. Der er ikke fremlagt dokumentation for, at personer, der er generelt forfulgte, har et mere midlertidigt beskyttelsesbehov, hvilket bekræftes af, at man endnu ikke er begyndt at sende flygtninge tilbage til Syrien. Dette bekræftes endvidere af, at sagsøgernes opholdstilladelser efter udlændingelovens § 7, stk. 3, er blevet forlænget flere gange. Konflikten i Syrien er ikke mere midlertidig end andre steder, og A, B og C er afskåret fra at udøve deres familieliv, da de ikke har andre steder at udøve familielivet end i Danmark.

Højesteret har i dom af 6. november 2017 fastslået, at 3-årsreglen generelt ikke er i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Der skal dog fortsat foretages en proportionalitetsafvejning i forhold til, om "indgrebet" er nødvendigt, herunder i forhold til udlændingelovens § 9 c. Der er ikke foretaget en sådan konkret og individuel vurdering i forhold til A, B og C. I vurderingen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, skal der lægges vægt

på en flerhed af momenter, herunder i hvilket omfang et afslag på familiesammenføring reelt medfører afbrydelse af familielivet, om der er uoverstigelige hindringer for udøvelse af familielivet, årsagen til adskillelsen, tidspunktet for familielivets etablering, hensynet til barnets bedste, og om hensynet til immigrationskontrol taler for et afslag. Det er ikke relevant at vurdere tilknytningen til hjemlandet, da familielivet uomtvisteligt ikke kan udøves der. Momenterne ses ikke at være inddraget i Udlændingenævnets afgørelser, herunder særligt i forhold til hensynet til barnets bedste. Udlændingenævnet har henvist til udlændingelovens forarbejder, hvor det generelt antages, at 3-årsreglen er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. Afgørelserne er derfor mangelfulde, da bl.a. det afgørende hensyn til barnets tarv ikke er inddraget. Det blev fastslået i Domstolens afgørelser i Nunez mod Norge og Jeunesse mod Holland, at der skal tages hensyn til barnets tarv, og at der skal foretages en vurdering af barnets situation i hjemlandet. Det blev endvidere fastslået i sagen McMichael mod Storbritannien, at det er i barnets bedste interesse at være sammen med begge sine forældre. I Højesterets dom af 6. november 2017 blev der lagt vægt på, at afslaget ikke hindrede at søge om familiesammenføring igen, og at adskillelsen var midlertidig. Hensynet til barnets bedste kan dog føre til, at selv en midlertidig adskillelse kan være en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Det følger derfor af Nunez mod Norge, at det ikke er foreneligt med artikel 8, at A, B og C og deres min- dreårige børn adskilles i tre år.

Det er i forarbejderne til udlændingeloven anført, at ”der er en vis risiko for”, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i forbindelse med prøvelsen af en konkret sag vil kunne nå frem til, at det ikke er foreneligt med artikel 8 at stille et generelt krav om tre års ophold som betingelse for familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus. De danske domstole skal derfor foretage en intensiv prøvelse af, om Udlændingenævnets afgørelser er i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Højesteret har i dom af 6. november 2017 fastslået, at det har været legitimt at begrænse adgangen til familiesammenføring, men spørgsmålet er, om det har været nødvendigt. Det er myndighederne, der skal godtgøre, at indgrebet efter artikel 8, stk. 2, har været nødvendigt. Proportionalitetsafvejningen skal ses i lyset af det faldende antal asylansøgere, som blev konstateret i 2016 og 2017. Der foreligger således ikke længere den situation, som var forudsat ved lovens vedtagelse.

Til støtte for påstanden om godtgørelse har A, B og C gjort gældende, at de har krav på godtgørelse som følge af krænkelsen af deres menneskerettigheder. En efterfølgende meddelelse af opholdstilladelse til familierne råder ikke tilstrækkelig bod på den frygt, angst

og bekymring, som adskillelsen har afstedkommet. Det må herved lægges til grund, at de øvrige betingelser for familiesammenføring er opfyldt. Det følger af praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at der skal tilkendes godtgørelse for krænkelse af artikel 8 i sager om familiesammenføring og i det niveau, der ligger inden for det påståede.

Udlændingenævnet har gjort gældende, at nævnets afgørelser ikke er i strid med Danmarks internationale forpligtelser efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og FN's Konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder.

Generelt

Det strider ikke mod Danmarks internationale forpligtelser, at adgangen til familiesammenføring begrænses. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 giver ikke familier en ubegrænset ret til selv at bestemme, på hvilken stats territorium familielivet skal udøves. Der skal i spørgsmålet om familiesammenføring opnås en rimelig balance mellem individet og samfundets interesser, herunder statens legitime adgang til at regulere indvandring. Det fremgår ikke af ordlyden, at ret til familiesammenføring ikke kan udskydes midlertidigt. FN's Konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder medfører ikke forpligtelser for staterne i forhold til familiesammenføring, der rækker videre end Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Udlændingelovens bestemmelse om, at herboende flygtninge skal have opholdt sig i Danmark i tre år, før de kan søge om familiesammenføring, er ikke i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Der er i stk. 2 en bredere vifte af hensyn, som medlemsstaterne er berettigede til at lade indgå i afvejningen. Der kan tages hensyn til den økonomiske belastning, som en betydelig tilstrømning af flygtninge udgør, men også et hensyn til at sikre samfundets sammenhængskraft, således at velfærdsstatens grundprincipper ikke undergraves. Omstændighederne omkring lovændringens vedtagelse er derfor af central betydning. Det fremgår af forarbejderne til udlændingeloven, at et meget bredt flertal i Folketinget var bekymret over sammenbruddet i Schengensamarbejdet, hvor kontrollen med Schengenområdet ydre grænser ikke virkede, og mange EU-lande indførte midlertidig grænsekontrol. Der forventedes en stor tilstrømning af udlændinge til Danmark, og

dette ville i sig selv udgøre en risiko for landets økonomiske velfærd.

Direktivet om familiesammenføring gælder ikke for Danmark på grund af retsforbeholdet, men det har alligevel en betydning i forhold til dansk ret. Af direktivet fremgår, at medlemsstaterne kan stille krav om, at tredjelandsstatsborgeren skal have opholdt sig i EU-medlemsstaten i en bestemt periode, inden familiesammenføring kan finde sted. Perioden må normalt ikke overstige 2 år, men medlemsstaten kan indføre en karenperiode på 3 år, ”hvis den nationale lovgivning på tidspunktet for direktivets vedtagelse tager hensyn til statens modtagelseskapacitet”. Direktivet er en klar støtte for 3-årsreglen i dansk ret, og handlefriheden kan ikke være mindre i Danmark end i de lande, der har implementeret direktivet. Flere Europarådslande har også indført regler svarende til de danske regler om midlertidig beskyttelsesstatus. Den praksis, der følges af et antal Europarådslande, har betydning for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols fortolkning af artikel 8.

Der er ikke en helt entydig domspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, der angår en afvejningssituation mellem et ønske om familiesammenføring baseret på artikel 8, stk. 1, og hensynet til en stats økonomiske velfærd efter artikel 8, stk. 2.

Det er forholdene på tidspunktet for nævnets afgørelser, som skal indgå i vurderingen af sagen. Dette gælder også i forhold til den etablerede immigrationskontrol, og det har derfor ingen betydning, om tilstrømningen af flygtninge faktisk blev mindre end forventet i 2016 og 2017. Hensynet til landets økonomiske situation er fortsat til stede, og de ydre grænser er ikke tilstrækkeligt sikret.

Udlændingenævnet har i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1, foretaget en vurdering af, om afslagene på familiesammenføring kunne være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Dispensationsmuligheden efter § 9 c, stk. 1, er ikke for snæver, og der er foretaget en vurdering af, om der foreligger ganske særlige grunde.

X

Udlændingenævnet har gjort gældende, at der er ikke grundlag for at tilsidesætte Udlændingenævnets skøn, idet nævnet med rette har vurderet, at der ikke foreligger sådanne ganske særlige omstændigheder, som kan begrunde opholdstilladelse efter § 9 c.

X er flygtet uden sin ægtefælle og datter og har opnået midlertidig beskyttelsesstatus. Opholdet er derfor af midlertidig karakter. Hverken ægtefællen eller datteren har nogen tilknytning til Danmark. X har ikke anført noget, der kan karakteriseres som ”ganske særlige grunde”, herunder i forhold til, om karensperioden er ødelæggende for familielivet. Han har alene anført, at han er afskåret fra at genetablere sit familieliv i hjemlandet, og dette kan ikke i sig selv karakteriseres som ”særlige grunde”. X har ikke oplyst, hvorfor han valgte at efterlade sin familie for at rejse til Danmark. Familiemedlemmerne er ikke afskåret fra eventuelt at opnå familiesammenføring på et senere tidspunkt, og det strider derfor ikke mod Danmarks internationale forpligtelser at meddele afslag på familiesammenføring.

Praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedskonvention angår familiesammenføring med børn, der ikke alternativt kunne opholde sig hos den anden forælder. Xs datter, der var 14 år på ansøgningstidspunktet, er ikke blevet efterladt alene i Libanon. Datteren opholder sig hos hans ægtefælle, og ægtefællen må anses som omsorgsperson for datteren. Der er derfor ikke samme behov for familiesammenføring med X, som hvis datteren ikke havde nogen omsorgsperson i Libanon.

A, B og C

Udlændingenævnet har gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Udlændingenævnets skøn, idet nævnet med rette har vurderet, at der ikke foreligger sådanne ganske særlige omstændigheder, som kan begrunde opholdstilladelse efter § 9 c.

A, B og C er flygtet fra Syrien uden ægtefæller og børn og har opnået midlertidig beskyttelsesstatus. Opholdet er derfor af midlertidig karakter. Hverken ægtefællerne eller børnene har nogen tilknytning til Danmark. A, B og C har ikke anført noget, der kan karakteriseres som ”ganske særlige grunde”, herunder i forhold til, om karensperioden er ødelæggende for familielivet. De har ikke oplyst, hvorfor de valgte at efterlade familien for at rejse til Danmark.

Praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedskonvention angår familiesammenføring med børn, der ikke alternativt kunne opholde sig hos den anden forælder. Børnene opholder sig hos de respektive ægtefæller, dvs. hos den omsorgsperson, som har været vant til at

sørge for børnene. Der er derfor ikke samme behov for familiesammenføring med A, B og C, som hvis børnene havde været uden omsorgsperson.

Subsidiær påstand

Udlændingenævnet har gjort gældende, at selv hvis X, A, B og C måtte få medhold i, at afgørelserne over for dem er ugyldige, er dette ikke ensbetydende med, at deres ægtefæller og børn vil få ret til familiesammenføring, idet myndighederne må undersøge, om de øvrige betingelser i udlændingeloven for familiesammenføring er opfyldt, og sagerne bør derfor hjemvises.

Godtgørelse

Udlændingenævnet har gjort gældende, at der ikke foreligger sådanne særlige forhold, der tilsiger, at der skal udmåles godtgørelse. Myndighederne skal foretage en ny vurdering af, om betingelserne for at meddele familiesammenføring er opfyldt, og der kan derfor ikke udmåles en godtgørelse.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det er fastslået i Højesterets dom af 6. november 2017 (UfR 2018.688), at begrænsningen i adgangen til familiesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 1, litra d, er begrundet i hensyn, der kan varetages efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Som anført af Højesteret er spørgsmålet herefter, om begrænsningen er nødvendig i et demokratisk samfund til varetagelsen af de nævnte hensyn.

Som endvidere anført af Højesteret, kan de situationer, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har taget stilling til i sagerne Tanda-Muzinga mod Frankrig, Mugenzi mod Frankrig og Senigo Longue m.fl. mod Frankrig, ikke sammenlignes med den situation, hvor en herboende flygtning, der har midlertidig opholdstilladelse, ikke kan opnå familiesammenføring i en periode på 3 år.

Vurderingen af, om begrænsningen er nødvendig, skal herefter ske ud fra de generelle kriterier, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har opstillet, jf. sagen Nunez mod Norge af 28. september 2011, hvor også hensynet til barnet blev inddraget i vurderingen af, om udvisning ville udgøre et uretmæssigt indgreb i retten til familieliv.

X havde på tidspunktet for Udlændingenævnets afslag på familie- sammenføring haft opholdstilladelse i Danmark i ca. syv måneder, og A, B og C havde haft opholdstilladelse i mindre end halvandet år. Deres tilknytning til Danmark var således begrænset. Xs ægtefælle og datter har ingen tilknytning til Danmark. Ægtefællerne til og børnene af A, B og C har heller ingen tilknytning til Danmark.

Landsretten lægger til grund, at der er uoverstigelige forhindringer for, at X, A, B og C kan leve sammen med deres ægtefæller og børn i Syrien. Afslaget på familiesammenføring indebærer derfor reelt, at de er forhindret i at leve sammen med deres ægtefæller og børn, men hindringen i udøvelse af familielivet er dog alene midlertidig. ..., A, B og C har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3, og de kan derfor vende tilbage til Syrien ved en forbedring af de generelle forhold i landet. Hvis en sådan forbedring ikke sker inden for tre år fra det tidspunkt, da X, A, B og C fik opholdstilladelse i Danmark, vil de som udgangspunkt have ret til familiesammenføring med deres ægtefæller og børn. Hvis der, inden de tre år er gået, opstår ganske særlige forhold, der gør adskillelsen fra ægtefællen og børnene særligt indgribende, vil der være mulighed for at opnå tilladelse til familiesammenføring efter udlændingelovens § 9 c.

Herefter, og da børnene efter det oplyste opholder sig hos den anden forælder, der må anses for at være omsorgsperson, finder landsretten, at kravet om, at X, A, B og C som udgangspunkt skal have haft opholdstilladelse i Danmark i tre år, før de kan få familiesammenføring med deres ægtefæller og børn, ligger inden for den skønsmargin, der tilkommer staten ved afvejningen af hensynet til familielivet og barnets tarv over for hensynet til de samfundsmæssige interesser, som kan varetages efter artikel 8. Det faldende

antal asylansøgere, som er konstateret i 2016 og 2017, kan i forhold til denne afvejning ikke føre til et andet resultat.

Vurderingen efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, kan der gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og, hvis udlændingen er under 18 år, hensynet til barnets tarv, taler derfor.

Det fremgår af bemærkningerne til udlændingelovens § 9 c, stk. 1, jf. lovforslag nr. L 152 af 28. februar 2002, at der efter praksis kan foreligge de fornødne ganske særlige grunde i tilfælde, hvor familiesammenføring ikke er mulig efter de almindelige regler, men hvor det som følge af Danmarks internationale forpligtelser er nødvendigt at tillade familiesammenføring. Udlændingemyndighederne skal således i hver enkelt sag foretage en konkret og individuel vurdering af, om der foreligger ”ganske særlige grunde”.

Som eksempler på, hvornår der foreligger sådanne ”ganske særlige grunde”, er det i bemærkningerne til lov nr. 153 af 18. februar 2015 om ændring af udlændingeloven, jf. lovforslag nr. L 72 af 14. november 2014, anført, at det kan være den situation, hvor personen i Danmark før udrejsen fra hjemlandet har passet en handicappet ægtefælle i hjemlandet, eller hvis den herboende har alvorligt syge mindreårige børn i hjemlandet. Det er endvidere anført, at der vil kunne være situationer, hvor hensynet til barnet kan have betydning for, om der skal gives tilladelse til familiesammenføring.

I bemærkningerne til lov nr. 102 af 3. februar 2016 om ændring af udlændingeloven, jf. lovforslag nr. L 87 af 10. december 2015, henvises der til, at hensynet til barnets tarv og FN's Konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder kan bevirke, at der tillades familiesammenføring på et tidligere tidspunkt – f.eks. hvis den herboende er et uledsaget mindreårigt barn, og forældrene til barnet søger om familiesammenføring.

1. X

Den 25. november 2015 fik X afslag på familiesammenføring med sin ægtefælle og to børn.

Det er oplyst, at X, der er født i 1966, er gift med ..., der er født i 1971, og at parret har fire børn. Udlændingenævnets afslag på familie- sammenføring vedrører ægtefællen og to af børnene, der er født i 1997 og 2001.

Afslaget på familiesammenføring er begrundet med, at X den 10. april 2015 er meddelt opholdstilladelse i Danmark med henblik på midlertidigt ophold, jf. udlændingelovens § 7, stk. 3, og at han endnu ikke havde fået opholdstilladelsen forlænget, samt at der ikke foreligger ganske særlige grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingenævnet har lagt vægt på, at X, der er sund og rask, i forbindelse med asylsagen har oplyst, at ingen i husstanden havde særlige behov, herunder sygdom, svagelighed eller handicaps. Udlændingenævnet har endvidere lagt vægt på, at ægtefællen og børnene i deres ansøgning om familiesammenføring har oplyst, at de ikke lider af alvorlige sygdomme eller handicaps. Der er desuden taget hensyn til, at ... har oplyst, at ægtefællen og børnene er i risiko for overgreb, ligesom de frygter at blive sendt tilbage til Syrien, samt at X har oplyst, at sønnen er i risiko for at blive tvangsindkaldt til den syriske hær.

På denne baggrund, og da børnene har opholdt sig sammen med deres mor i Libanon, siden X rejste til Danmark, finder landsretten, at der ikke er oplyst om sådanne ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og barnets tarv, at landsretten har anledning til at tilsidesætte Udlændingenævnets skøn om, at der ikke kan meddeles familiesammenføring i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Af Udlændingenævnets afgørelse af 17. februar 2016 fremgår, at X har oplyst, at han har anmodet om genoptagelse af sagen i forhold til ægtefællen og datteren, da han snart har haft opholdstilladelse i Danmark i et år, og at sønnen er rejst til Danmark.

Der er ikke i forbindelse med Xs anmodning om genoptagelse af afgørelsen fremkommet sådanne nye faktiske oplysninger, at Udlændingenævnet burde have genoptaget sagen.

Det er i øvrigt ikke er godtgjort, at Udlændingenævnets afgørelser ikke er truffet ud fra en individuel og konkret vurdering.

Herefter, og da Udlændingenævnets afgørelser ikke kan antages at stride mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og FN's Konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder, er der ikke grundlag for at ophæve Udlændingenævnets afgørelser af 25. november 2015 og 17. februar 2016.

Landsretten frifinder derfor Udlændingenævnet for Xs påstand.

2. A

Den 20. januar 2017 fik A afslag på familiesammenføring med sin ægtefælle og to børn.

Det er oplyst, at A, der er født i 1969, den 21. februar 1999 blev gift med ..., der er født i 1975, og at parret har tre børn. Udlændingenævnets afslag på familiesammenføring vedrører ægtefællen og to af børnene, der er født i 2003 og 2010.

Afslaget på familiesammenføring er begrundet med, at A den 26. januar 2016 er meddelt opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, og at han endnu ikke har haft denne opholdstilladelse i mere end de sidste tre år, samt at der ikke foreligger ganske særlige grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingenævnet har lagt vægt på, at det fremgår af As asylsag, at han har forhøjet kolesteroltal, men at han ellers er sund og rask. Udlændingenævnet har endvidere lagt vægt på, at ægtefællen og børnene i ansøgningen om familiesammenføring har oplyst, at de opholder sig sammen i Syrien, og at ægtefællen og børnene ikke lider af alvorlige sygdomme eller handicaps. Der er desuden lagt vægt på, at A rejste til Danmark sammen med parrets ældste fællesbarn, og at de opholder sig sammen i Danmark.

På denne baggrund finder landsretten, at der ikke er oplyst om sådanne ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og barnets tarv, at landsretten har anledning til at tilsidesætte Udlændingenævnets skøn om, at der ikke kan meddeles familiesammenføring i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det er i øvrigt ikke godtgjort, at Udlændingenævnets afgørelse ikke er truffet ud fra en individuel og konkret vurdering.

Herefter, og da Udlændingenævnets afgørelse ikke kan antages at stride mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og FN's Konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder, er Udlændingenævnets afgørelse af 20. januar 2017 ikke ugyldig.

Landsretten frifinder derfor Udlændingenævnet for As påstand.

3. B

Den 20. januar 2017 fik B afslag på familiesammenføring med sin ægtefælle og to børn.

Det er oplyst, at B, der er født i 1971, den 2. september 1993 blev gift med ..., der er født i 1966, og at parret har fire børn. Udlændingenævnets afslag på familiesammenføring vedrører ægtefællen og to af børnene, der er født i 1999 og 2003.

Afslaget på familiesammenføring er begrundet med, at B den 22. oktober 2015 er meddelt opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, og at han endnu ikke har haft denne opholdstilladelse i mere end de sidste tre år, samt at der ikke foreligger ganske særlige grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingenævnet har lagt vægt på, at det fremgår af Bs asylsag, at han er ved godt helbred, og at han ikke modtager medicin eller lægelig behandling. Der er endvidere lagt vægt på, at ægtefællen og børnene i ansøgningen om familiesammenføring har oplyst, at de opholder sig sammen i Syrien, og at ægtefællen og børnene ikke lider af alvorlige sygdomme eller handicaps.

Udlændingenævnet har desuden lagt vægt på, at det er oplyst, at børnene er i overhængende livsfare grundet situationen i Syrien, og at der ikke er stabil adgang til mad, vand eller medicin. Det er over for Udlændingenævnet oplyst, at ægtefællen lider af forhøjet blodtryk, og at både ægtefællen og barnet, ..., lider af depression.

På denne baggrund finder landsretten, at der ikke er oplyst om sådanne ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og barnets tarv, at landsretten har anledning til at tilsidesætte Udlændingenævnets skøn om, at der ikke kan meddeles familiesammenføring i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det er i øvrigt ikke godtgjort, at Udlændingenævnets afgørelse ikke er truffet ud fra en individuel og konkret vurdering.

Herefter, og da Udlændingenævnets afgørelse ikke kan antages at stride mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og FN's Konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder, er Udlændingenævnets afgørelse af 20. januar 2017 ikke ugyldig.

Landsretten frifinder derfor Udlændingenævnet for Bs påstand.

4. C

Den 2. marts 2017 fik C afslag på familiesammenføring med sin ægtefælle og tre børn.

Det er oplyst, at C, der er født i 1965, den 29. maj 1991 blev gift med ..., der er født i 1973, og at parret har fire børn. Udlændingenævnets afslag på familiesammenføring vedrører ægtefællen og tre af børnene, der er født i 1992, 1999 og 2005.

Afslaget på familiesammenføring er begrundet med, at C den 8. marts 2016 er meddelt opholdstilladelse i Danmark i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3, og at han endnu ikke har haft denne opholdstilladelse i mere end de sidste tre år, samt at der ikke foreligger ganske særlige grunde efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingenævnet har lagt vægt på, at der ikke foreligger oplysninger om personlige forhold, herunder helbredsmæssige forhold, der kan begrunde, at der meddeles opholdstilladelse. Det fremgår af Cs asylsag, at han er sund og rask. Ægtefællen og børnene har oplyst, at de opholder sig sammen i Syrien, og at de ikke lider af alvorlige sygdomme eller handicaps. Det er desuden oplyst, at børnene også opholder sig med deres

storebror, der er myndig og kan klare sig selv.

På denne baggrund finder landsretten, at der ikke er oplyst om sådanne ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed og barnets tarv, at landsretten har anledning til at tilsidesætte Udlændingenævnets skøn om, at der ikke kan meddeles familiesammenføring i medfør af udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Det er i øvrigt ikke godtgjort, at Udlændingenævnets afgørelse ikke er truffet ud fra en individuel og konkret vurdering.

Herefter, og da Udlændingenævnets afgørelse ikke kan antages at stride mod Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og FN's Konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder, er Udlændingenævnets afgørelse af 2. marts 2017 ikke ugyldig.

Landsretten frifinder derfor Udlændingenævnet for Cs påstand. Godtgørelse

Allerede under hensyn til, at X ikke har fået medhold i, at Udlændingenævnets afgørelser skal ophæves, og at A, B og C ikke har fået medhold i påstanden om, at Udlændingenævnets afgørelser er ugyldige, frifindes Udlændingenævnet for de nedlagte påstande om godtgørelse.

Sagsomkostninger

Ved fastsættelse af sagsomkostninger har landsretten lagt vægt på sagernes karakter og betydning, og at sagerne efter henvisningen til landsretten er behandlet samlet. Landsretten har endvidere lagt vægt på, at A, B og C har haft fri proces.

X skal betale sagsomkostninger til Udlændingenævnet med 25.000 kr. inkl. moms til dækning af udgifter til advokatbistand.

Statskassen skal betale sagsomkostninger til Udlændingenævnet med 50.000 kr. inkl.

moms til dækning af udgifter til advokatbistand.

Thi kendes for ret:

Udlændingenævnet frifindes.

I sagsomkostninger for landsretten skal X betale 25.000 kr. til Udlændingenævnet.

Statskassen skal betale 50.000 kr. i sagsomkostninger til Udlændingenævnet.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 18-06-2018 kl. 14:00
Modtagere: Advokat (L) Dorthe Kynde Nielsen